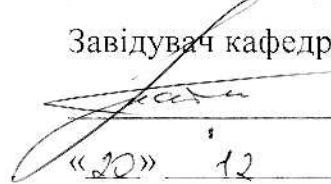

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра дизайну інтер'єру

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

 Л.Р. Гнатюк
«20» 12 2021р.

ДИПЛОМНА РОБОТА

(ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА)

ВИПУСКНИКА ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЮ «МАГІСТР»

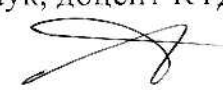
ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ: 02 «Культура і мистецтво»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ 022 «ДИЗАЙН»

Тема: «Дизайн інтер'єрів заміського готельно-рекреаційного комплексу»

Виконавець: ФАБД ДЗ 201-М Драчук Ольга Олегівна

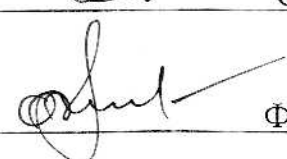
Керівник: кандидат історичних наук, доцент КТДіГ

Колосова Наталія Анатоліївна

Консультанти з окремих розділів:

Охорона навколишнього середовища: Саєнко Т.В.

к.т.н., професор

Охорона праці та безпека життєдіяльності: Федина В.П.

к.т.н., доцент

Нормоконтроль: Омеляненко М.В.

д.т.н., професор

Київ 2021

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет архітектури, будівництва та дизайну

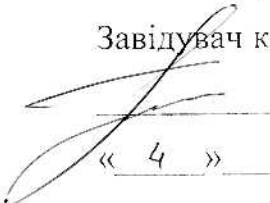
Кафедра дизайну інтер'єру

Галузь знань: 022 «Культура і мистецтво»

Спеціальність: 022 «Дизайн»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

 Л.Р. Гнатюк

« 4 » 10 2021 р.

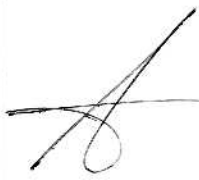

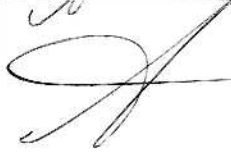
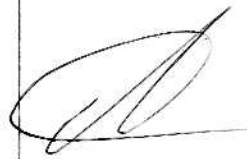

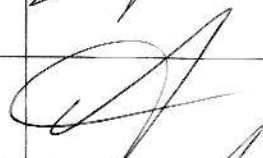
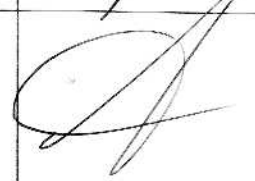
ЗАВДАННЯ

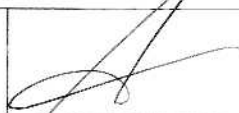

на виконання дипломного проекту

Драчук Ольга Олегівна

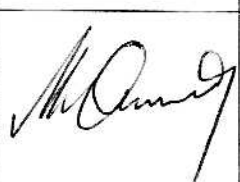
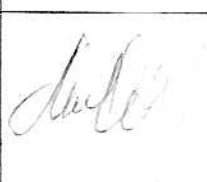
1. Тема дипломного проекту «Дизайн інтер'єрів замиського готельно-рекреаційного комплексу»
затверджена наказом ректора від « 24 » 09 2021 р. №2000/ст.
2. Термін виконання проекту: з 04.10.2021р. по 23.12.2021р.
3. Вихідні дані до проекту:
технічне завдання, генеральний план ділянки, вихідні дані архітектурних споруд.
4. Зміст пояснювальної записки:
титульний аркуш, завдання на виконання дипломного проекту, реферат, зміст, вступ, чотири розділи письмової частини, висновки, список використаних джерел, додатки.

6. Календарний план-графік

№ пор.	Завдання	Термін виконання	Відмітка про виконання
1.	Консультація щодо роботи над дипломною магістерською роботою. Аналіз методичних джерел; вибір об'єкту для виконання завдання.	04.10.2021 – 10.10.2021	
2.	Виконано пошукові ескізи.	11.10.2021 – 13.10.2021	
3.	Розробити дизайн-концепцію дипломного магістерського проекту.	14.10.2021 – 18.10.2021	
4.	Робота в програмі ArchiCad та AutoCad над вихідними даними проектування. Виконання обмірних поверхових планів; розробка схеми демонтажу та монтажу.	19.10.2021 – 29.10.2021	
5.	Виконано розрізи основних споруд магістерської роботи.	29.10.2021 – 05.11.2021	
6.	Розроблено схеми функціонального зонування споруд.	28.10.2021 – 31.10.2021	
7.	Оформлення пояснювальної записки до дипломного магістерського проекту.	01.11.2021 – 25.11.2021	
8.	Виконання схем покриття підлоги, стелі, інженерних мереж.	25.11.2021 – 30.11.2021	
9.	Розроблено візуальний ілюстративний матеріал – 3D візуалізацію дипломного магістерського проекту.	30.11.2021 – 05.12.2021	

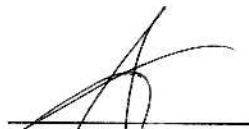
10.	Виконано креслення власних розроблених елементів.	05.12.2021 – 06.12.2021	
11.	Оформлено пояснювальну записку до диплому згідно затверджених вимог.	25.11.2021 – 01.12.2021	
12.	Виконати компонування планшету відповідно вимог.	15.12.2021 – 16.12.2021	
13.	Скомпонувати папку дипломного проекту та підготувати роздатковий матеріал відповідно вимог.	15.12.2021 – 17.12.2021	
14.	Підготувати доповідь захисту та презентацію у PowerPoint	17.12.2021- 19.12.2021	

7. Консультанти з окремих розділів

Назва розділу	Консультант (посада, П.І.Б.)	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Охорона навколишнього середовища	Професор кафедри екології, д. П. н., к. т. н. Саєнко Тетяна Василівна		
Охорона праці та життєдіяльності	К. т. н., доцент кафедри цивільної та промислової безпеки Федина Василь Петрович		
Нормоконтроль	Д.т.н., професор Омелянєнко Максим Вікторович		

8. Дата видачі завдання: « 04 » жовтня 2021 р.

Керівник дипломного проекту

(підпис керівника)

Колосова Н.А.
(П.І.Б.)

Завдання прийняв до виконання

(підпис випускника)

Драчук О.О.
(П.І.Б.)

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до дипломної роботи: «СПЕЦИФІКА ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРІВ ЗАМІСЬКОГО ГОТЕЛЬНО-РЕКРЕАЦІЙНОГО КОМПЛЕКСУ».

Ключові слова: *рекреація, рекреант, заміський простір, готельно-рекреаційний комплекс.*

Об'єктом дослідження виступає заміський готельно-рекреаційний комплекс.

Предметом дослідження є виокремлення та застосування засобів формування готельно-рекреаційного комплексу: планувальне, композиційне та кольорове вирішення, функціонально-просторові особливості готелів, основні принципи, методи та вимоги до формування середовища готелів.

Мета дослідження: дослідити дизайн інтер'єру заміського готельно-рекреаційного комплексу

Завдання дослідження: - розглянути стан наукової розробки теми та огляд інформаційних джерел; - охарактеризувати вітчизняний та зарубіжний досвід рекреаційного простору; - дослідити особливості науково-проектної документації на будівництво готельно-рекреаційного простору; - розробити дизайн інтер'єру заміського готельно-рекреаційного комплексу; - дослідити особливості організації готельно-рекреаційного простору.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Робота спирається на зміст державних нормативно-правових документів, що регулюють діяльність у сфері архітектури й містобудування, державні будівельні норми, ISO, тощо.

Структура і обсяг дослідження. Кваліфікаційна робота складається із вступу, чотирьох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків.

Загальний обсяг роботи – 130 сторінки, в тому числі 85 рисунків, 18 таблиць, список використаних джерел обсягом 19 найменувань та 20 додатків.

ЗМІСТ

ВСТУП	11
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ	13
ВИКОРИСТАННЯ ГОТЕЛЬНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ КОМПЛЕКСІВ	
1.1. Стан дослідження теми та розгляд наукових джерел	13
1.2. Розвиток туристичного потенціалу в Україні	15
1.3. Вітчизняний досвід проектування рекреаційного простору	17
1.4. Закордонний досвід проектування рекреаційного простору	22
1.5. Алгоритм реалізації рекреаційно-готельного комплексу	34
1.6. ВИСНОВКИ до першого розділу	36
РОЗДІЛ 2. НАУКОВО-ПРОЕКТНА ДОКУМЕНТАЦІЯ НА	37
БУДІВНИЦТВО ГОТЕЛЬНО–РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ	
2.1. Посилання на нормативно-правову документацію	37
2.2. Класифікація рекреаційних зон	38
2.2.1. Штучне створення рекреаційної зони	39
2.3. Екологічність території	40
2.4. Забудова території	41
2.4.1. Благоустрій території	45
2.4.2. Архітектурно-конструктивна система споруд готельно- рекреаційного комплексу	47
2.4.3. Функціонально-планувальна організація готельно- рекреаційного комплексу	49
2.5. ВИСНОВКИ до другого розділу	51
РОЗДІЛ ІІІ. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНО–	53
РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ	
3.1. Визначення ландшафтної спроможності готельно– рекреаційного простору	53
3.2. Просторова організація готельно–рекреаційного простору	55
3.3. Особливості інтер’єру готельно–рекреаційного простору	56

3.4	Застосування матеріалів готельно-рекреаційного комплексу	57
3.5	ВИСНОВКИ до третього розділу	61
	РОЗДІЛ IV. ПРОЕКТНІ РІШЕННЯ ГОТЕЛЬНО-РЕКРЕАЦІЙНОГО КОМПЛЕКСУ	63
4.1.	Концепція готельно-рекреаційного комплексу	63
4.2.	Просторова організація готельно-рекреаційного комплексу	63
4.3.	Функціональне зонування готельно-рекреаційного комплексу	68
4.5.	Умеблювання готельно-рекреаційного комплексу	70
4.6.	Стилістичне вирішення готельно-рекреаційного корпусу	75
4.7.	Охорона навколишнього середовища	77
4.8.	Охорона праці	79
4.9.	ВИСНОВОК до четвертого розділу	81
	СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	82
	ДОДАТКИ	85

ВСТУП

Туристична галузь в Україні з кожним роком розвивається все динамічніше і приносить кращий прибуток, вирощує обсяги виробництва товарів і послуг, підвищує якість і культуру обслуговування. Проте не дивлячись на це, будівництво та реставрація готелів посідає дуже актуальне місце, адже розвиток даної галузі сприяє підвищенню стану економіки, надає нові робочі місця, задовольняє потреби відпочиваючих.

Актуальність теми полягає в тому, що індустрія гостинності - одна з найбільших бурхливо розвиваючих галузей світової економіки. За останні кілька років туризм став доступний для широкого загалу населення. Одночасно з ростом загального числа туристів помітний розвиток одержали заміські засоби розміщення. На сьогодні заміські готелі набувають надзвичайної популярності. При цьому вони можуть істотно відрізнитися один від одного за місцем розташування, зовнішнім виглядом, інфраструктурою, але їх об'єднує одне - всі вони націлені на забезпечення комфорту замовників. А індивідуальний підхід до клієнтів - це принцип, на якому тримається система заміських готелів.

Основною поставленою задачею є:

1. Аналіз світового досвіду прототипів об'єкту;
2. З'ясувати поняттєвого-термінологічний апарат дослідження;
3. Виокремити засоби формування готельно-ресторанних комплексів;
4. Визначити та застосувати метод сценарного моделювання у організації відповідних функцій готельно-ресторанного комплексу;
5. Сформувані заходи оформлення внутрішнього простору будівлі;
6. Відповідність застосування матеріалів, їх позитивні та негативні якості.

Невичерпний потенціал природи України сприяє підвищенню попиту до розвитку рекреаційного туризму. Природні комплекси нашої держави зазнали суттєвого впливу людини. В кожному економічному районі зосереджена власна база природних ресурсів, що сприяють розвитку та популяризації туризму і відпочинку. Залучення природи як головного фактору при формуванні комплексів відпочинку уже

давно увійшло в тенденції міжнародного ринку. Розвиток внутрішнього туризму, популяризація місцевих особливостей є важливим не лише з економічної але і з національної точки зору.

Постановка проблеми дипломного проекту в тому що в умовах сьогодення – урбанізація міст та екологічна небезпека, тощо, необхідно забезпечення швидкого та адаптивного розвитку рекреаційного туризму. Формування рекреаційного виду відпочинку потребує визначення та становлення конкретних факторів та послуг для створення нових туристичних точок.

РОЗДІЛ 1. СТАНОВЛЕННЯ ГОТЕЛЬНО–РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

1.1. Стан дослідження теми та розгляд наукових джерел

Актуальності особливості простору набувають заміські готельні комплекси з активним застосуванням та формуванням рекреаційної території. Перевагою таких готелів є можливість швидкого фізичного та емоційного відновлення. Готельні комплекси часто розташовані в унікальних місцях, які забезпечують розвиток туризму не тільки в містах великого скупчення людей і локально прилеглих територій, а й розвине актуальність нерозвинених територій, що покращить економічний та соціально-культурний стан населення.

Почавши досліджувати питання заміських готельних комплексів, прийшов висновок, що переважна кількість таких готелів розташована лише на західній та південній частині України, проте територія і ресурси дозволяють розвиток заміських комплексів по всій країні для залучення внутрішнього і зовнішнього туризму.

Проблематика піднесення туристично-рекреаційного ресурсу території, а саме його локальне використання на сприятливих територіях, де туризм максимально розвинений, постійно розглядаються та обговорюються в наукових та спеціалізованих виданнях. Вагомий внесок в дослідження розвитку туризму як виду економічної діяльності і як виду рекреаційного відпочинку зробили такі вчені, як Я. Бондаренко, В. Васильєв, В. Грабовецький, М. Долішній, Р. Крамченко, О. Краснополський, М. Лобода, Ю. Михасюк, О. Ніколаєнко та інші.

Значний внесок в дослідження стану готельного господарства та туризму, зробили такі науковці, як: Барановський В. А., Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М., Забуранна Л. В., Єфімова О. П., Єфімова Н. А.

Грунтовні методологічні та теоретичні напрацювання в руслі концепції рекреаційного та туристичного природокористування викладено у працях О.О. Бейдика, К.Й. Кілінської, Ю.Ю. Туниці, В.Н. Козлова, А.Б. Косолапова, О.Г. Топчієва, М.Й. Рутинського, І.М. Яковенко.

Дослідження процесів діяльності туризму в Україні пов'язані з економічним, політичним та географічним становленням ладу в середині ХІХ століття, закономірним і історично обумовленим став процес гуманізації радянської географії: у 1960-ті роки активно почала розвиватись географія населення та розселення, у 1970-80-ті – географічні сфери обслуговування, рекреаційна географія, географія споживання, поведінкова географія, районне планування та ландшафтне проектування, у 1990-ті - географія культури, релігії, ландшафтознавство тощо.

Процеси і явища, пов'язані з використанням людиною вільного часу, стали об'єктом дослідження рекреаційної географії, предмет якої був визначений як територіальна рекреаційна система (ТРС – В.С. Преображенський, 1975 р.). Тридцять років тому, у 1981 р., вийшов друком підручник М.С. Мироненка та І.Т. Твердохлебова «Рекреаційна географія», в якому автори узагальнили напрямки дослідження в новій на той час дисципліні - рекреаційній географії. З того часу рекреаційна тематика стала спеціалізацією досліджень географів, на основі яких сформувалась потужна школа рекреаційної географії М.В. Багров.

Відзначився низкою наукових праць Бейдик О. О., який досліджував рекреаційно-туристські ресурси України, термінологія та методологію тематики туризму.

В. С. Преображенський розглядав систему індустрії туризму як галузь господарства країни, у складі якої є рекреаційні ресурси, до яких, у свою чергу, належать природні комплекси, споруди різного призначення, тощо. Згодом таке трактування індустрії туризму покладено в основу її визначення як складної міжгалузевої структури, що включає виробничі та транспортні підприємства, які продукують та реалізують різні туристичні послуги та товари.

Напрямок дослідження проблематики готельного бізнесу вимагає глибшого дослідження. В існуючих наукових працях недостатньо вивчені комплексні стратегічні питання розвитку готельного бізнесу як основної складової туристичної галузі країни.

1.2. Розвиток туристичного потенціалу України

Туризм – це економічно обґрунтований метод тимчасового виїзду особи з місця постійного проживання із пізнавальною, професійно-діловою, оздоровчою метою; одна з головних, історично сформована, діяльність людини. Завдяки швидким темпам зростання, наприкінці ХХ — на початку ХХІ століття туристична галузь стала лідером світової економіки (табл.1.1.).

Таблиця 1.1. Розвиток туризму на міжнародному рівні

Становлення туризму формується у чотирьох етапах:			
Початковий етап – з найдавніших часів до 1841 року	Становлення туризму як галузі – період 1841 - 1914 років	Формування індустрії туризму – період з 1914 – 1945 роки	Монополізація туристичної галузі – з 1945 року до сьогодні
Освоєння території	Науково-технічний прогрес (рубіж ХІХ – ХХ ст.)	Формування окремої галузі економіки	Підвищення рівня життя
Пізнавальна діяльність	Елітний вид відпочинку	Піднесення туристичної індустрії	Фінансове забезпечення державою відпустки працюючих
	Туристична інфраструктура	Міжнародні та державні організації туризму	Піднесення туристичної індустрії
	Туристичні кадри	Офіційне становлення відпустки працюючих	Головна галузь економіки
	Туристично-екскурсійні центри	Розширення географії подорожей	Чинник глобалізації

Туризм забезпечує перспективне соціально-культурне та економічне становлення держави. Відповідно статистиці туристичне господарство генерує 11% валового продукту в світі, а туристична індустрія – 4,2%.

Економічний розвиток є основним для раціональної діяльності держави, метод функціонування туристичного господарства організовує сприятливі умови для піднесення фінансової поведінки. Туризм з метою рекреації фінансово вигідно

активізує територіальні природні зони, які можуть використовуватися як локація для оформлення готельного комплексу – сприятливо реалізувати потенціал землі як фактор виробництва.

Туризм є пріоритетною сферою перспективного розвитку України (табл.1.2.), вона має необхідний природо-ресурсний потенціал та здатна забезпечити досягнення мети на формування рекреаційного туризму світового рівню за допомогою існуючих технологій і матеріальних можливостей. Організація туризму активізує зовнішні та внутрішні фактори світового ринку, залучення до світового інформаційного простору.

Туристична галузь забезпечує фінансову стабільність у державах, які визначаються постійною діяльністю сукупності різних суб'єктів – туристичні комплекси, готелі та інші види колективного розміщення, пансіонати, підприємства харчування, транспорту, заклади культури, спорту тощо. Рекреаційні зони це сприятлива територія для організації готельної діяльності.

Таблиця 1.2. Позитивні фактори туризму

Позитивні фактори впливу туристично-рекреаційної галузі		
Екологічний фактор	Економічний фактор	Соціально-культурний фактор
Збереження та відновлення природного ресурсу	Підвищення ВВП (валовий внутрішній продукт)	Культурно-соціальне піднесення
Нормалізація екологічної ситуації	Міжнародні відносини	Визнання державних цінностей на міжнародному рівні
	Створення робочих місць	
Підвищення показнику рівня життя людини в державі		

Рекреаційний туризм – несе оздоровчу функцію, характеризується оформленням умов для відпочинку відвідувачів, є найбільш масовим видом туризму; територія рекреації має характерні чисті умови, які можна розвивати в оздоровчій сфері, яке формується на територіальній спроможності – при налічуванні в просторовій структурі цілющого ландшафту або інших оздоровчих ресурсів (мінеральні води, тощо).

Розвиток готельно-рекреаційного туризму у світі набагато значиміший ніж в Україні, деякі держави світу оцінюють туристичну галузь, як основний прибуток держави. За чисельністю працівників індустрії туризму є однією з найбільших у світі — зайнятості понад 260 млн осіб, тобто кожний 10-й працюючий. Надходження з туризму у світовому масштабі становлять понад 900 млрд доларів США щорічно. Найбільші прибутки отримують країни Західної Європи та США. Завдяки швидким темпам зростання, наприкінці минулого — на початку XXI століття туристична галузь стала лідером світової економіки.

Ситуація пандемії у 2019 році підтвердила важливість та залежність туристичної ланки держав світу. Вплив не можливості здійснення контакту між державами негативний, країни максимально постраждали, статистика свідчить про 73% втрати прибутку, скорочення робочих місць та ВВП країн.

1.3. Вітчизняний досвід проектування рекреаційного простору

Формування рекреаційного виду відпочинку потребує визначення та становлення конкретних факторів та послуг для створення нових туристичних точок. Рекреація розглядається як відтворення сили людини - моральних, інтелектуальних та фізичних. Рекреаційні зони доповнюються відповідними функціональними спорудами – готельні комплекси.

Туризм є одним з пріоритетних завдань розвитку території України, яка володіє сприятливими умовами для їх реалізації та діяльності рекреаційних зон оздоровчої функції. Рекреаційний туризм забезпечує розвиток оптимального співіснування між природними ресурсами та відпочинком людини – унікальність природних зон та відповідне відновлення їх особливостей.

Одним з найважливішим чинником лікувальної рекреації є наявність природних матеріальних вод. За існуючою класифікацією їх поділяють на 8 основних бальнеологічних груп: мінеральні води без специфічних компонентів та властивостей. Вуглекислі, сірководневі, залістисті та миш'якові, йодобромні, радонові, борвмісні та слабо мінеральні з високим вмістом органічних речовин. Практично в Україні виявлені та досліджені майже всі групи мінеральних вод.

Сучасний туризм часто розглядається та проектується як рекреаційний - прогулянково-споглядальна рекреація, курортне оздоровлення; прийняття повітряних і сонячних ванн, тощо. Дослідження рекреаційного туризму відштовхується від продуктів та послуг галузей народного господарств – сприятливі умови відповідно високий потенціал створення.

Формування готельно-рекреаційних комплексів на території України пов'язане з туристичною та оздоровчою функцією. Специфіка ресурсів України налічують сприятливі природно-кліматичні, культурно-історичні та національно-етнографічні умови, які створюють оптимальний розвиток туризму, являються рекреаційними сприятливими ландшафтами.

Під туристичними ресурсами розуміють сукупність природних та штучно створених людиною об'єктів, що мають комфортні властивості та придатні для створення туристичного продукту.

Сучасна система робочої діяльності підвищує застосунок психічно-нервової системи людиною і відповідно збільшення потреби в досконалому відпочинку. Стабільно позитивний психологічний стан людини пов'язаний з можливістю правильного та максимального відпочинку за короткий термін в умовах постійної робочої діяльності; відновлення здоров'я, психічних сил – це загальні потреби людини, які забезпечують життєдіяльність її організму. Рекреаційний туризм направлений на забезпечення нормалізації психічно-нервового та фізичного стану людини.

Готельно-рекреаційний комплекс характеризується діяльністю готельного господарства з системою оздоровчих, культурних або спортивних заходів. Готельне господарство забезпечує короткий термін проживання людини, рекреаційна діяльність – головною ланкою якої є застосунок сприятливих ландшафтів або організація рельєфу, які підвищують активізацію руху людини – відновлення методом активного відпочинку.

Крім проживання відвідувачів – житлові приміщення, зони рекреації поділяються на короткотермінові та тривалі проживання, відповідно доповнюються

комплексом споруд для забезпечення доцільного функціонування та покращення перебування відвідувачів.

Туризм відновлює потенціал території, а саме культурні, історичні та естетичні цінності у поєднанні з соціалізацією суспільства.

Проблематикою створення рекреаційно-готельних комплексів є незацікавленість держави в розвитку таким методом природних та культурно-історичних цінностей, неналежне фінансування та екологічна ситуація в державі. Останній фактор середовища пов'язаний аварією на Чорнобильській АЕС 1986 року – не відповідність міжнародному стандарту. Це найбільша в світі техногенна екологічно-гуманітарна катастрофа за всю історію ядерної енергетики, яка має негативні наслідки не тільки на територію України, а й на весь світ.

Територія володіє можливістю адаптуватися під створення спеціального відповідного рельєфу рекреаційних зон, тому створення готельно-рекреаційних комплексів активно використовується у сучасному світі. Крім того, способом штучного створення рекреаційних зон можливо відновлення екологічної проблеми в державі.

Піднесення на території України стилістично естетичної реалізації готельно-рекреаційних комплексів активізувалося. Сьогодні створюються і розвиваються доцільні актуальні комплекси і максимально використовується територіальний потенціал їх створення. Це обумовлено інформаційною міжнародною свободою аналогів, залучення інвесторів, що збільшує капітал створення рекреаційних зон та підвищення компетентності професій мистецького спрямування.

Створення рекреаційних комплексів обумовлено локальною урбанізацією – потреба в рекреації місць великого скупчення народу і негативно підвищений емоційний стан працездатного населення.

Розглянуто доцільні та стилістично актуальні заклади рекреації в Україні, один з них розміщений у Київській області, с. Хотянівка – ресторан Shelest в природній зоні хвойних лісів поряд Київського водосховища. Концепцією було створення екологічної атмосфери затишку та вільної, спокійної прогулянки. Доповнення чистої

ландшафтної території мінімалістичними архітектурними формами та максимізувати використання природного матеріалу – дерева, який доповнює фактурою та текстурою простір (рис.1.37).

Рис.1.1. Зовнішній вигляд рекреаційної зони Shelest

Мінімалістична інтеграція форми фасаду дерев'яного класичного будинку доповнює ландшафтний простір. Архітектурна-композиція паралельного розміщення двох корпусів з'єднані між собою додатковим промисловим закритим приміщеннями. Активні два корпуси організують ресторан та рецепцію, закритий корпус – кухня (рис.1.38).

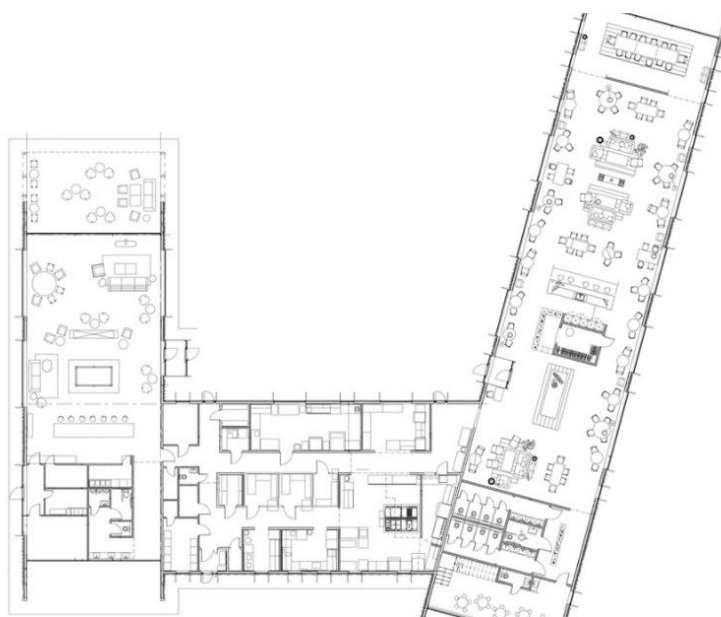

Рис.1.2. Планування ресторану рекреаційної зони Shelest

Ресторан має локальний центр території рекреаційної зони Shelest, далі розвиток території забезпечується організацією відкритого басейну, спа-центру та невеликого котеджного міста; рекреаційна зона також доповнюється причалом для яхт, зоною пляжу, прибережною зоною з готельними житловими окремо стоячими будинками та креативною громадською зоною з галереєю (рис.1.39).

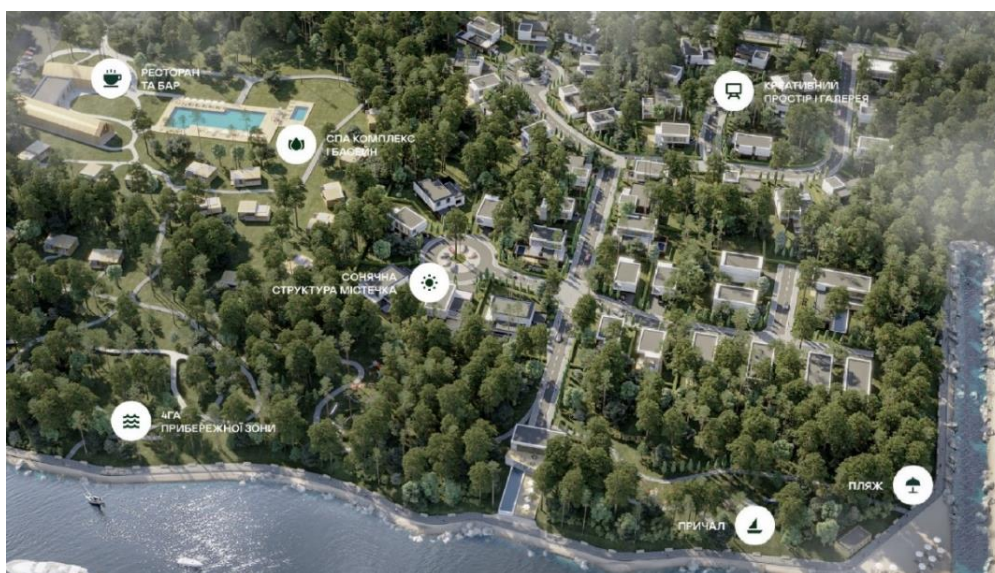

Рис.1.3. Організація рекреаційної зони Shelest

Інтер'єр відповідає екологічності простору – використано стилістику шале, яка естетично повторюється в спорудах комплексу. Ефективність простору забезпечує фактурність дерева, яке використовується в фасадному оздобленні та повторюється у внутрішньому наповненні – стиль інтер'єру шале реалізує та формує оформлення екстер'єру (рис.1.41; рис.1.42).

Рис.1.4. Інтер'єр ресторану Shelest

Рис.1.5. Інтер'єр ресторану Shelest

Комплекс Shelest формує доцільне виконання завдання рекреаційного комплексу. Позитивна реалізація та підтримка фінансового рішення – формування та початок функціонування ресторану – підтримка та наповнення капіталу, залучення інвесторів та подальша реалізація простору.

Активний розвиток території – громадські, культурні та житлові зони рекреаційного простору, його екологічність та віддалена конфіденційність без зв'язку з активною промисловою зоною Київської області.

1.4. Закордонний досвід проектування рекреаційного простору

Аналіз світового досвіду забезпечить доцільне функціонування готельно-рекреаційних комплексів та сформує загальний алгоритм до організації внутрішнього – наповнення інтер'єру, та зовнішнього – архітектурно-планувального простору.

Головним завданням емпіричного методу дослідження є основні риси створеного комфортного та затребуваного готельно-рекреаційного комплексу. Виокремити властивості доцільного розміщення комплексу, їх спосіб архітектурно-планувального рішення та функціональність зон. Вивчити сприятливі умови організації рекреації та чи можливе створення штучних чинників позитивного впливу на відвідувача. Дослідити особливості раціонального підбору наповнення інтер'єру та стилістичної організації екстер'єру.

До уваги було взято духовний та рекреаційний центр Won Dharma для буддистів. Налічує 500 акрів ландшафтної відкритої території Клавераку, штату Нью-Йорк та чотири споруди функціонального напрямку – гостьові резиденції, будинки постійного проживання, адміністративну будівлю з їдальнею та зал для медитації (рис.1.1.).

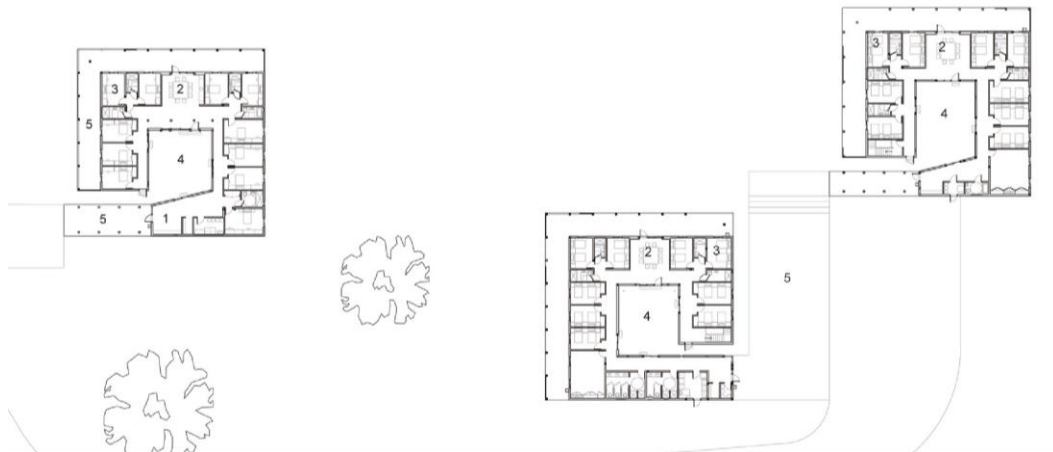

Рис.1.6. Розміщення споруд центру Won Dharma

Розміщення споруд віддалено від населеного пункту та від транзитних сполучень, орієнтовані на захід та південь для тривалої інсоляції та створення огляду з внутрішнього простору приміщень та відповідно затінені, щоб забезпечити природне денне освітлення без перевищення температурного режиму. Символ організації Won є форма кола без спільного початку та кінця, що характерно проглядається у архітектурно-просторовому рішенні.

Рис.1.7. Тераса центру Won Dharma *Рис.1.8. Тераса центру Won Dharma*

Споруда організована максимальною кількістю екологічних матеріалі, що відповідає рекреаційним вимогам – обрано дерево як головний матеріал покриття та органічне покриття даху(рис.1.2; рис.1.3).

Внутрішні простори споруди діють як пасивні системи охолодження – розсувні двері, що виходять на подвір'я, відкриваються, перехресна вентиляція проходить через громадські зони та кімнати для гостей забезпечуючи пасивне охолодження (рис.1.4.).

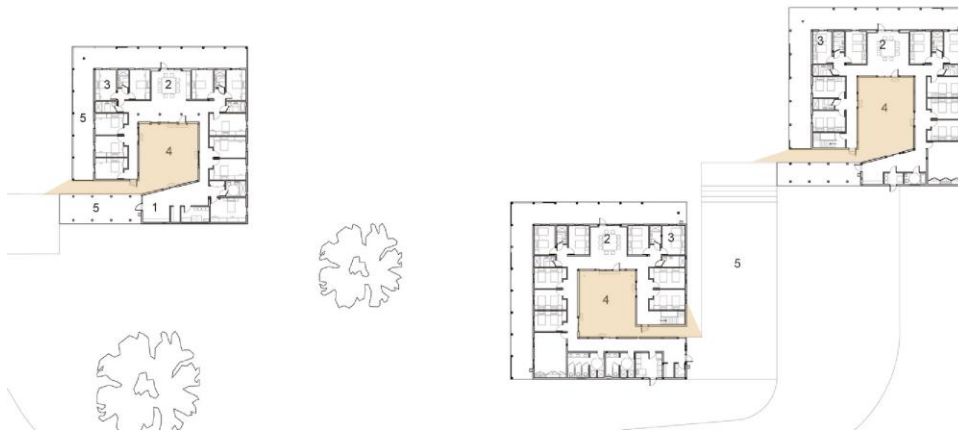

Рис.1.9. Схема внутрішнього відкритого простору

Концепція відкритого мінімалістичного простору відповідає організації приміщенням, дерев'яна конструкція має отвори з трьох сторін і відкриває огляд на прилеглу територію (рис.1.5; рис.1.6). Внутрішня організація житлових будинків оформлена ізоляцією для безшумного руху під час проведення внутрішніх та зовнішніх медитацій.

*Рис.1.10. Зовнішній вигляд центру Wop
Dharma*

*Рис.1.11. Зовнішній вигляд центру Wop
Dharma*

Дослідження італійського туристичного готелю Аеон, який направлений на оздоровчу функцію, характеризує поєднання перепаду рельєфу у формуванні конструктивного вирішення - динамічні ромбовидні форми фасаду та виявлення рекреаційного ландшафту і вписаний у нього готельний комплекс, який не порушує рекреаційну функцію природної зони, і поєднує дві будівлі підземельним проходом між будівлями (рис.1.7).

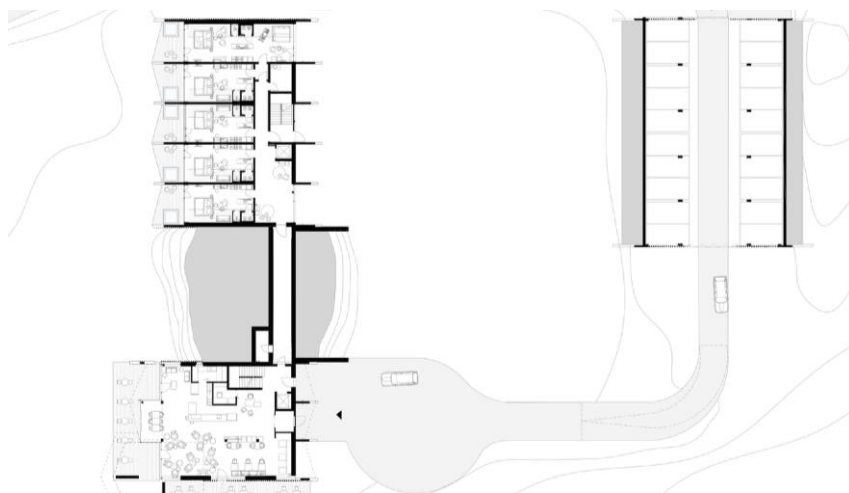

Рис. 1.12. Просторова організація готелю Аеон

Три тисячі квадратних метрів простору організовують функціональну наповненість – збережений автентичний лобі – ансамбль історичного заїзду, житлового будинку та традиційної комори у конструктивному поєднанні з оновленим каркасом (рис.1.8.).

Рис. 1.13. Фасад готелю Аеон

Сформовано дві будівлі адміністративного призначення – громадська зона з рецепцією, бістро, бар і оздоровчий центр, та будівля житлових апартаментів.

Внутрішній простір має класичне оформлення поєднання функціонального мінімалізму та скандинавської сучасної стилістики, акцентом є кольорове вирішення глибокого синього та білого кольорів. Послідовність ліній в житловій будівлі вертикальна (рис.1.9;рис.1.10), в паралельній будівлі – горизонтальна (рис.1.11;рис.1.12), що функціонально розділяє простір.

Рис.1.14. Стилістика

адміністративного корпусу готелю Аеон

Рис.1.15. Стилістика

адміністративного корпусу готелю Аеон

*Рис.1.16. Стилістика житлового
корпусу готелю Аеон*

*Рис.1.17. Стилістика житлового
корпусу готелю Аеон*

Приморський рекреаційний комплекс Дехаменес, Греція – характеризує історично-культурні цінності кризи 1910 року, виникла потреба перетворити нереалізовані запаси смородини в альтернативні продукти – вино. Відповідно створення нових промислових виноробних споруд та резервуарів зберігання.

Сучасний готель розміщений на узбережжі заходу Пелопоннесу, де розміщено автентичні промислові споруди 1920-х років (рис.1.13). Створена концепція дизайну доповнює жорстку фактуру бетону елегантними інтервенціями та перетворює їх сувору функціональність у місце релаксації.

Рис.1.18. Загальний вигляд на готель Dexamenes

Архітектурно-композиційне рішення було оформлено існуючим місцем двох бетонних блоків, кожен із яких поділений уздовж на два ряди по десять приміщень зберігання вина (рис.1.14). Ніші у тридцять квадратних метрів є готельними номерами з приватним санвузлом та затіненим патіо (рис.1.15).

Рис.1.19. Зовнішній вигляд готельного номеру Dexamenes

Рис.1.20. Зовнішній вигляд готельного номеру Dexamenes

Ландшафтний дизайн – простір між двома блоками оформлює медитативний сад двору. Неглибокий басейн розділяє блоки кімнат, відбиваючи світло та забезпечуючи

у термостійкість до спеки (рис.1.16). Сталеві резервуари характерного вигляду збережені, бетонні плити де було створено дверні отвори, а збережені елементи розміщені у воді для доступу відвідувачів – автентичними елементами створено ландшафтний дизайн.

Рис.1.21. Застосування автентичного елемента у ландшафтному дизайні Dexamenes

Інтер'єри готелю зберігають фактурну брутальність у поєднанні з відкритим простором готелю. Мінімалізм наповнення світлих відтінків доповнює загальну концепцію готелю (рис.1.17; рис.1.18).

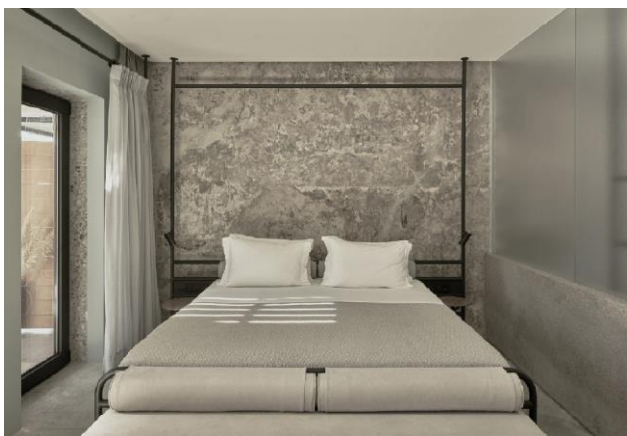

Рис.1.22. Наповнення готелю Dexamenes

Рис.1.23. Наповнення готелю Dexamenes

Павільйони до внутрішнього двору були переобладнані, щоб забезпечити готель зоною харчування та приміщеннями для проведення заходів з акцентом на передачу культури району та історії будівлі через мистецтво та кухню (рис.1.19; рис.1.20).

Підлогу та терасу відновлено із знайденої всередині оригінальних конструкцій цегли, скатні дахи були реконструйовані за допомогою керамічної плитки на замовлення, виготовленої місцевим виробником за оригіналом. Велика культурна будівля з видом на терасу та кухню повністю обладнана для проведення мистецьких заходів різного масштабу, таких як виставки, майстер-класи чи лекції (рис.1.21;1.22).

Рис.1.24. Зона харчування Dexamenes

Рис.1.25. Зона харчування Dexamenes

Рис.1.26. Громадська зона Dexamenes

Рис.1.27. Громадська зона Dexamenes

Активно використовується корпусне архітектурно-композиційне рішення – головна будівля адміністративної функції, можлива в поєднанні з харчовою функцією – ресторан, кафе; окремо стоячі будинки – номери для проживання з санвузлом та кухнею; споруди додаткових оздоровчих функцій – спа-центри, йога-центри, тощо.

Окреме розміщення житлових приватних кімнат підвищує рівень рекреації, відстань між спорудами збільшується і оптимізує активність відвідувача. Доцільний відпочинок від емоційного вигорання та виснаження забезпечить відпочинок у природній локації.

Будинки приватного розміщення, які підпорядковуються рельєфу та є загальнодоступним для відпочинку весь рік є ефективними в використанні. Зазначеним засобом сформовано готель гірськолижного курорту Vjornson, Словаччина, який надає відвідувачам комфортне приватне розміщення (рис.1.23).

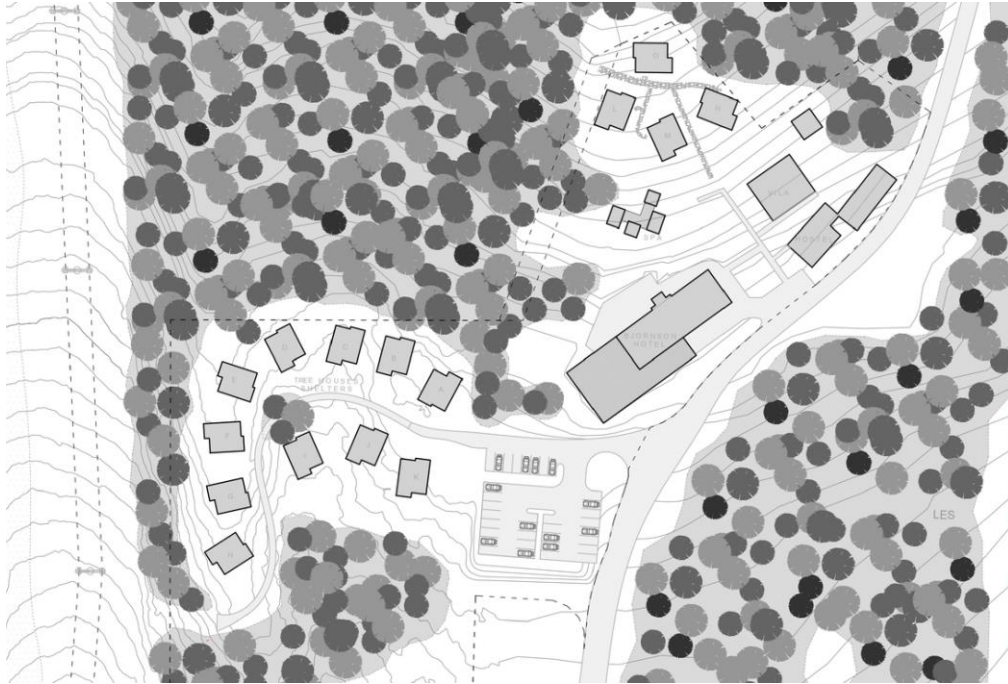

Рис.1.28. Архітектурно-композиційне планування готелю Vjornson

Концепція розміщення модулів над землею екологічна – мінімальний контакт із рельєфом природної зони за рахунок їхнього підйому на палях замість укладання залізобетонних плит, ландшафт недоторканий та збережений під будівлею (рис.1.24; рис.1.25).

Рис.1.29.Зовнішній вигляд готелю Vjornson

Рис.1.30.Зовнішній вигляд готелю Vjornson

Функціональне зонування будинку розподілене на одночасне перебування в житловому номері восьми людей (рис.1.26), трансформуючи будинок дверними отворами під приватні чотири двоспальні місця – дворівневі та двоспальні ліжка (рис.1.27; рис.1.28).

Рис.1.31. Наповнення житлового будинку готелю Bjornson

Дизайн інтер'єру був вирішений в сучасному функціональному стилі мінімалізму в організації внутрішнього простору – приховані комунікації, гарнітура, легке меблеве наповнення без декорування.

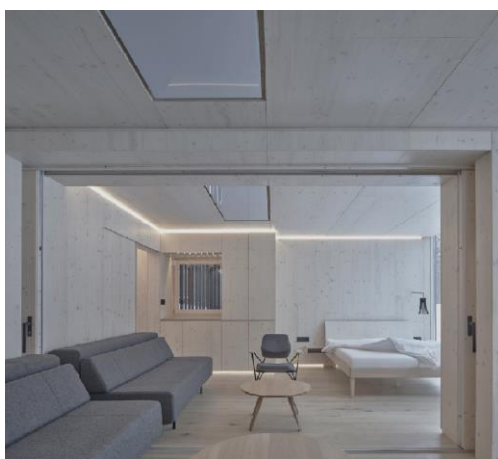
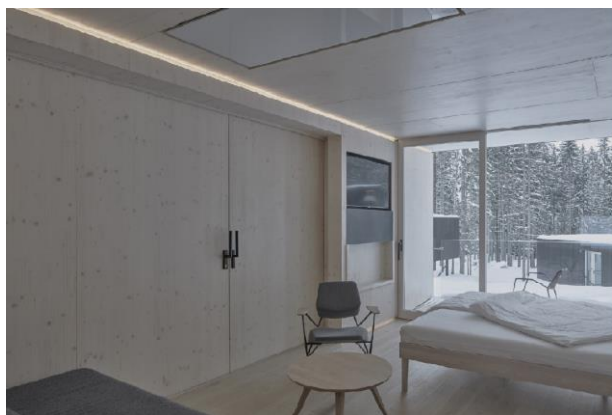

Рис.1.32. Функціональна трансформація житлового будинку готелю Bjornson

Рис.1.33. Функціональна трансформація житлового будинку готелю Bjornson

Колірне рішення нейтральне – використання текстури світлого дерева у поєднанні з сіро-синім та білим відтінком текстилю (рис.1.29;рис.1.30).

*Рис.1.34. Наповнення житлового будинку
готелю Bjornson*

*Рис.1.35. Наповнення житлового будинку
готелю Bjornson*

Проект доцільно сформованого готельно-рекреаційного комплексу розміщений у Гуйліні, Китай – готель Lebei Homestay з застосуванням корпусного архітектурно-композиційного рішення (рис.1.31). Завданням було сформувати житлові будинки наближені до природи, на основі м'яких кліматичних умов та активізувати навколишнє середовище.

Рис.1.36. Архітектурно-композиційне рішення готелю Lebei Homestay

Історія конструктивного рішення готелю сягає стародавньої цивілізації – безпечне укриття з широким оглядом і практичністю. Тринадцять житлових одиниць піднятих на п'ять метрів над рівнем рельєфу, який дорівнює висоті дерева, що забезпечує природну реальність (рис.1.32; рис.1.33)

Рис.1.37. Зовнішній вигляд готелю Lebei Homestay

Рис.1.38. Зовнішній вигляд готелю Lebei Homestay

Функціональна та композиційна реалізація кожного будинку різна – площа типів будинку починається від двадцяти п'яти до сорока п'яти квадратних метрів. Основний активний простір має перший та другий рівень будівель – зони для проживання поєднані драбинами (рис.1.34).

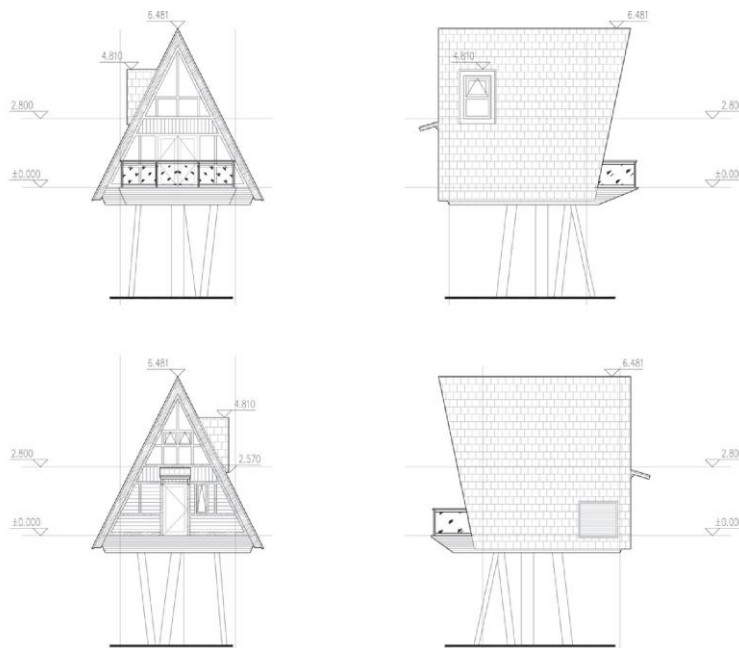
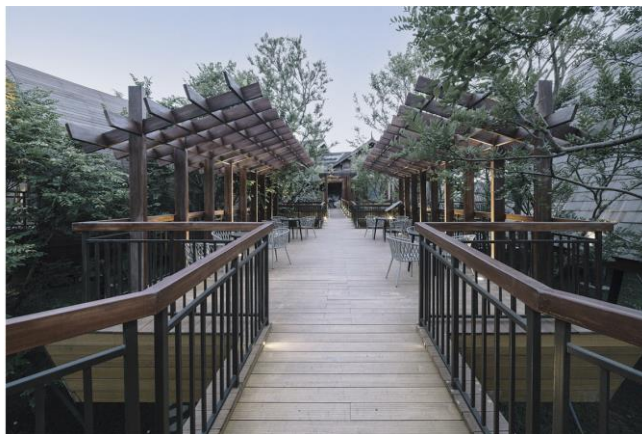

Рис.1.39. Наповнення готелю Lebei Homestay

Сполучення будинків сформовано підйомною транзитною зоною, де розміщено громадські зони відпочинку, приміщення організації дозвілля різної вікової категорії та спуски до саду. Підйом організовує вільний нульовий рівень ландшафтного дизайну та забезпечує комфортний температурний режим (рис.1.35; рис.1.26).

*Рис.1.40. Організація транзиту готелю
Lebei Homestay*

*Рис.1.41. Організація транзиту готелю
Lebei Homestay*

1.5. Алгоритм реалізації рекреаційно-готельного комплексу

Проведення аналізу закордонних та вітчизняних пропозицій заданого простору сформувало алгоритм доцільної реалізації рекреаційно-готельного комплексу. Основними компонентами алгоритму, які організовують вигідну рекреаційну зону є територіальна відповідність, конфіденційність простору, естетизація, екологічність, реалізація простору – архітектурно- композиційна та експлуатаційна.

Територія є найважливішим чинником створення функціонально активного комплексу, це обмежена частина земельної ділянки яка експлуатується формування рекреаційного простору (табл.1.3.).

Таблиця 1.3. Організація території рекреаційного корпусу

Територія	
Штучна реалізація рекреаційної зони	Існуюча реалізація рекреаційної зони
<i>Формування рельєфу, який відповідає оздоровчій, активній функції</i>	<i>Адаптація рекреаційної зони під експлуатацію</i>
Реалізація рекреаційно-готельного комплексу	

Конфіденційність рекреаційної зони – відповідно віддалена організація комплексу від промислових зон, активних транзитних шляхів та міської, рідше – селищної смуги. Забезпечення приватного життя – зона комфортного простору, активізує моральний та фізичний відпочинок на території комплексу.

Ситуація екологічності напряду залежить від формування рекреаційної зони – безпека рекреанта у взаємодії з довкіллям. Природно-екологічний ресурс визначає позитивний вплив на відвідувача комплексу. Обрану екологічну територію можна відновити (при незадовільній ситуації), активізувати особливості (при швидкому занепаді) або ж підтримувати (задовільний стан) створеними зонами рекреаційного комплексу (табл.1.4.).

Таблиця 1.4. Вплив рекреаційних зон на підтримку екології

Екологічність рекреаційної території		
Штучна реалізація простору		Існуюча підтримка простору
Незадовільний стан	Стан занепаду	Задовільний стан
<i>Створення відповідної ландшафтної організації (насадження, водний ресурс, тощо)</i>	<i>Відновлення існуючого рекреаційного стану відповідними методами очищення</i>	<i>Активізація рекреаційного простору</i>

Архітектурно-композиційне рішення рекреаційного простору залежить від оздоровчої та дозвільної функції комплексу – заходи рекреації, відповідно його загальна зацікавленість відвідувачем та реалізація; повинно забезпечити доцільне використання ландшафту рекреаційної зони та подальшу будівну реалізацію. Заходи рекреації вирішують потрібність закритого та відкритого простору, далі – композиційне вирішення та організація доцільної експлуатації простору комплексу.

Естетизація формування рекреаційної зони впливає на стан відвідувача, тому стилістичний вибір інтер'єру та екстер'єру (табл.1.5), його функціональне наповнення та колірне рішення є важливим аспектом створення простору.

Таблиця 1.5. Стилiстичнi прийоми

Особливості стилістичних прийомів рекреаційного комплексу	
Інтер'єр	Екстер'єр
<i>Функціональне наповнення</i>	<i>Мінімалістичність конструкцій</i>
<i>Екологічність матеріалів</i>	<i>Екологічність матеріалів</i>
<i>Використання фактури та текстури матеріалу в основі оформлені</i>	<i>Фактурний матеріал</i>
<i>Декоративний мінімалізм</i>	<i>Підпорядкованість рельєфу</i>
<i>Нейтральне колірне рішення, можливість акцентних кольорів</i>	<i>Нейтральне колірне рішення</i>

1.6. ВИСНОВКИ до першого розділ

1.1 Наведено наукові дослідження та авторство праць у галузі туризму, проаналізовано проблематику формування та процеси діяльність туризму;

1.2 Проаналізовано розвиток туристичного потенціалу в Україні та в світі – досліджено історію становлення туризму та його сучасний стан; Сформовано актуальність використання рекреаційного туризму та його позитивний характер впливу на суспільство, економіку та екологію держави;

1.3 Сформовано актуальність створення готельних комплексів з метою рекреаційного туризму, виявлено, що організації туризму позитивно вплине розвиток на культурних, естетичних, історичних та екологічних показників території;

1.4 Проведено аналіз прототипів та аналогів світового досвіту проектування готельно-рекреаційних комплексів; вивчено основні риси для створення доцільного, комфортного та затребуваного суспільством комплексу;

1.5 На основі емпіричного дослідження сформовано алгоритм реалізації готельно-рекреаційного комплексу.

РОЗДІЛ 2. НАУКОВО-ПРОЕКТНА ДОКУМЕНТАЦІЯ ГОТЕЛЬНО–РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

2.1. Посилання на нормативно-правову документацію

Перелік нормативно-правових актів та нормативних документів – законодавчо регулюючий офіційний документ, який організовує ту чи іншу діяльність. До таких документів належать Закони України, Постанови Кабінету Міністрів України, Накази Міністерств, СанПіН, ДСП, ДСТУ та ДБН.

Поняття земель рекреаційного призначення зазначаються в Земельному, Водному, Лісовому Кодексі України та Кодексі України про адміністративні правопорушення; Закон України «Про туризм», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про екологічну мережу України», «Про мораторій на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах»; Державні стандарти України та Державні будівельні норми. Визначається, як окрема категорія земель, які використовуються для організації відпочинку людей, туризму та проведення спортивних заходів.

Основна нормативна база Державних будівельних норм оформлення рекреаційної території та забудови зазначено у:

- ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки та споруди
- ДБН В.2.2-13-2003 Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди
- ДБН В.2.2-16-2019 Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади
- ДБН В.2.2-20:2008 Готелі
- ДБН В.2.2-25:2009 Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства)

Рекреаційні зони розглядаються як озеленені, водні території, території природного ландшафту, які формують зони масового короткочасного та тривалого відпочинку населення з можливістю забудови території.

2.2. Класифікація рекреаційних зон

Рекреаційні ресурси – сукупність природних, природно-технічних, соціально-економічних чинників з організаційною діяльністю, що сприяють відновленню, розвитку та підтримці фізичного та емоційного ресурсу сил людини (табл.2.1)

Таблиця 2.1. Рекреаційна діяльність

Соціально – економічні	Історико – культурні	Природні	Біо – антропогенні
Санаторії	Місця, які пов'язані з життям і діяльністю видатних історичних осіб	Природні явища (бальнеологічні, гідрологічні, грязьові, водні та інші ресурси)	Національні парки
Спортивно-оздоровчі заклади	Території, де збереглися яскраво виражені етнографічні особливості	Природні об'єкти (ландшафти, орографічні простори)	Заказники
Ресторани	Культові споруди	Геосистеми (кліматичні)	Заповідники
Готелі	Релігійні центри		Зоопарки
Сфера послуг	Музеї		Ботанічні сади
	Картинні галереї		Дендропарки
	Пам'ятки історії		
	Археологія		
	Архітектура		

Соціально-економічний чинник формує місця громадського простору, житлові, спортивні, оздоровчі місця, сфери надання послуг, які мають масово короткотривалу та тривалу діяльність.

Історико-культурний чинник формує функція демонстративно-прогулянкової діяльності з загальним визначенням культурної історичної цінності, забезпечує екскурсійно-туристичний рух та просвітницьку діяльність.

Природні чинники формують екологічну забезпеченість простору, відновлення та оптимізацію довкілля, мають оздоровчі функції впливу на людину, зазвичай формуються у поєднанні з соціально-економічним чинником.

Біо-антропогенні чинники формують збереження природного ресурсу людиною, оптимізацію навколишнього середовища, догляд за тваринним та рослинним світом.

2.2.1. Штучне створення рекреаційних зон

Рекреаційне штучне середовище є результатом взаємодії комплексних чинників: ресурсів, діяльності та формування закритого, відкритого простору. Штучно створенні рекреаційні простори оцінюються за санітарно-гігієнічними, функціональними і естетичними критеріями (табл.2.2.).

Таблиця 2.2. Критерії формування штучного рекреаційного простору

Критерії формування штучного рекреаційного простору		
Функціональність	Санітарно-гігієнічний критерій, екологічність	Естетизація
<i>Здійснення конкретного виду рекреаційного заняття, або їх поєднання</i>	<i>Відсутність або організація відсутності забруднення та небезпеки впливу на людину</i>	<i>Формування доцільної естетизації простору</i>
<i>Створення закритого та відкритого простору відповідно експлуатації</i>	<i>Створення природних та антропогенних ландшафтів та їх елементів</i>	<i>Наповнення території - благоустрій, організація функціонального простору інтер'єру та екстер'єру</i>

Включення територій та об'єктів до переліків рекреаційної зони та об'єктів екологічної мережі здійснюється з урахуванням екологічності, аналізу ботанічної та зоологічної приналежності та ландшафтознавства. У першу чергу до переліків включаються території та об'єкти, що мають загальнодержавне значення ландшафтних властивостей та біологічного різноманіття.

Перелік на завдання відновлювання екологічної мережі включає території, що являють собою порушені землі, деградовані і малопродуктивні землі та землі, що

зазнали впливу негативних процесів та стихійних явищ, інші території, важливі для формування просторової цілісності екологічної мережі.

2.3. Екологічність території

З метою збереження та використання екологічної мережі, поліпшення існуючого стану, збереження та відновлення ландшафту та біологічного різноманіття, прискорення створення банків даних та географічних інформаційних систем проводяться відповідні наукові дослідження згідно з програмами, що затверджуються в установленому законом порядку.

Проектування рекреаційної екологічної мережі передбачає формування її з урахуванням нормативно-правового акту Зведеної схеми формування екологічної мережі України, поєднання її із Всеєвропейською схемою формування екологічної мережі та із затвердженою проектною документацією з урахуванням державних, громадських і приватних інтересів, визначення потенційних напрямів забезпечення збереження та невиснажливого використання ландшафтів та інших природних комплексів, об'єктів і територій.

Відповідно до розробки наукового обґрунтування створення, збереження або відновлення екологічної мережі враховуються принципи формування збереження і невиснажливого використання (табл.2.3): 1 – забезпечення цілісності екосистемних функцій складових елементів екомережі; 2 – збереження і екологічно збалансоване використання природних ресурсів на території екомережі; 3 – припинення втрат природних територій, розширення площі екомережі; 4 – вдосконалення структури земельного фонду країни шляхом забезпечення науково обґрунтованого співвідношення між різними категоріями та видами угідь; 5 – системне врахування екологічних, соціальних та економічних інтересів суспільства.

Таблиця 2.3. Принципи збереження екологічної мережі

Головні принципи збереження та відновлення екологічної мережі				
Формування цілісності екологічної системи	Збереження природних ресурсів	Мінімізувати, зупинити втрати, розширити екологічних територій	Співвідношення категорій та видів угідь	Орієнтація на інтереси суспільства

Основне завдання у контексті деградації або втрати екосистем, основні рушійні сили відновлення та реалізації і тенденції експлуатації на відповідні групи зацікавлених осіб підпорядковуються переліку пріоритетних екологічних системних послуг, які пов'язані з цілями дослідження та вирішення завдання. Методи відновлення екосистеми проводиться відповідно з законодавством, створенням аналізу науково-проектних робіт дослідження та в подальшому реалізація компетентними співробітниками галузі.

2.4. Забудова території

Об'єктом планування виступає територія України, території адміністративно-територіальних одиниць або їх частини чи окремі земельні ділянки. Далі - проектна документація - затверджені текстові та графічні матеріали, якими визначаються містобудівні, об'ємно-планувальні, архітектурні, конструктивні, технічні, технологічні вирішення, а також кошториси об'єктів будівництва.

Експертиза містобудівної і проектної документації здійснюється в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України, при доцільному дотриманню державних будівельних норм проводиться подальша реалізація.

Завдання на планування і забудову територій:

- обґрунтування потенційних потреб та визначення напрямів використання територій;
- урахування державних, громадських і приватних інтересів під час планування, забудови та іншого використання територій;

- обґрунтування розподілу земель за цільовим призначенням та використання територій для містобудівних потреб;
- визначення і раціональне розташування територій житлової та громадської забудови, промислових, рекреаційних, природоохоронних, оздоровчих, історико-культурних та інших територій і об'єктів;
- визначення територій, що мають особливу екологічну, наукову, естетичну, історико-культурну цінність, встановлення передбачених законодавством обмежень на їх планування, забудову та інше використання;
- охорона довкілля та раціональне використання природних ресурсів;
- регулювання забудови населених пунктів та інших територій.

Виконання стратегічної перспективи формує концептуальну модель планувальної організації території адміністративно-територіальної одиниці, яка не має часових категорій розрахункового періоду та реалізації.

Території потенційної забудови виділяють режими використання:

- монофункціональні території, які можуть використовуватись переважно для виконання однієї межі функції;
- території лімітованого використання, які розташовані в межах територій охоронних зон об'єктів, що відповідно до вимог вказаних актів вимагає обмеженого режиму використання (зони санітарної охорони, санітарно-захисні зони, зони особливого режиму використання земель, інші зони, де законодавством встановлюються планувальні обмеження використання території);
- території багатофункціонального використання, які можуть використовуватись для виконання багатьох функцій в межах адміністративно-територіальної одиниці.

Забудова приміської зони – спосіб реалізації зовнішньої межі міста за 45-60 хвилин часової доступності. При забудові приміської забудови необхідно забезпечити створення сприятливих умов використання – санітарно-технічні, тощо; раціонального використання території та природних ресурсів, а також визначення територій для розміщення місць масового відпочинку населення.

Забудова території відповідно функціональної зони:

- житлової та громадської забудови, яка складається з прибудинкових територій багато-квартирних будинків, земельних ділянок садибних будинків, гуртожитків, а також земельних ділянок, на яких розташовуються заклади дошкільної освіти, загальної середньої-освіти, громадські центри мікрорайонів, заклади охорони здоров'я, соціального захисту, культури та мистецтва, фізкультурно-оздоровчі і спортивні споруди, підприємства торгівлі і харчування, побутового обслуговування, органи державної влади та місцевого самоврядування, громадських та релігійних організацій, фінансово-кредитних установ, науково-дослідних та проектних організацій;
- виробничої забудови, на якій розташовані підприємства промисловості, енергетики, сільського, лісового, водного господарства та інших виробничих об'єктів;
- комунально-складської забудови, на якій розташовані підприємства складського господарства, житлово-комунального господарства, поводження з побутовими відходами, зооветеринарного обслуговування, території місць поховання, пожежно-рятувальних підрозділів;
- ландшафтні та рекреаційні;
- курортно-оздоровчі – озеленених територій, що складаються із зелених насаджень загального користування, зелених насаджень обмеженого користування та зелених насаджень спеціального призначення;
- природоохоронного призначення;
- історико-культурного призначення; — транспортних комунікацій (транспортної інфраструктури), що складаються з вулиць, доріг, об'єктів підприємств та мереж міського та зовнішнього транспорту:
- інженерних комунікацій (інженерної інфраструктури), яка включає території інженерних споруд і мереж;
- спеціального призначення, яка включає території закладів і організацій органів державної влади з питань оборони та безпеки, військових містечок, пенітенціарних установ, режимних об'єктів зв'язку.

У межах ландшафтних та рекреаційних зон допускається розміщення об'єктів спорту, комунального обслуговування, підприємства громадського харчування. До території функціонально можна додати об'єкти житлового, громадського призначення, попередньо доцільно сформувавши та підготувати простір.

Територія розміщення багатофункціональної споруди, повинна відповідати вимогам санітарно-епідеміологічних правил і гігієнічних нормативів щодо рівнів природних та штучних радіо-нуклідів, вмісту потенційно небезпечних для людини хімічних і біологічних речовин у повітрі, ґрунті, негативних фізичних факторів (шум, вібрація, інфразвук, електромагнітні поля тощо) та інших. Відповідно площа ділянки визначається завданням потенційної експлуатації або урахуванням умов розміщення, характеру міського середовища, функціонального складу і категорії. Земельна ділянка для розміщення багатофункціональної споруди повинна забезпечити можливість облаштування (розміщення ділянки відпочинку, господарських ділянок і гостьових стоянок автотранспорту) та озеленення – рекреаційні зони.

При проектуванні закладів ресторанного господарства повинні бути передбачені необхідні надійність, міцність і довговічність функціонування будівель, що забезпечують безпеку і збереження здоров'я його відвідувачів в межах нормативного терміну експлуатації.

Фундаменти та основи споруд слід проектувати згідно державних будівельних норм, які зазначені ДБН В.2.1-10:2018, відповідно якому розраховуються властивості фундаментів споруд та пальових фундаментів, які довгостроково експлуатуються людиною, забезпечується повне використання несучої здатності і властивість деформації ґрунту та фізико-механічних властивостей матеріалів фундаментів і підземних конструкцій, а також слід враховувати можливість зміни стану та фізико-механічних властивостей ґрунтів під дією природних чи техногенних факторів у процесі будівництва та експлуатації споруд. Основи і фундаменти проектованої споруди повинні задовольняти вимоги безпеки, міцності, стійкості, надійності, експлуатаційної придатності, довговічності, а також додатковим вимогам, встановленим технічним завданням на проектування будівель та споруд.

Проектування основ, фундаментів та пальових фундаментів виконують за вихідними даними, необхідними для: вибору типу, конструкції, глибини закладання і розмірів фундаментів; інженерної підготовки (улаштування природної чи штучної основи), прогнозування деформування споруд у часі, прийняття рішень щодо забезпечення збереження (захисту) довкілля; розроблення інженерних заходів щодо захисту території від небезпечних геологічних процесів; забезпечення життєвого циклу споруди.

2.4.1. Благоустрій території

Благоустрій території - це комплекс робіт з інженерного захисту, розчищення, осушення та озеленення території, а також соціально-економічних, організаційно-правових та екологічних заходів з покращання мікроклімату, санітарного очищення, зниження рівня шуму тощо, що здійснюються на території з метою її раціонального використання, належного утримання та охорони, створення умов щодо захисту і відновлення сприятливого для життєдіяльності людини довкілля

Проектування благоустрою територій рекреаційних пунктів відбувається з дотриманням протипожежних, санітарно-гігієнічних, конструктивних, технологічних вимог, спрямованих на створення сприятливих умов експлуатації людиною довкілля, збереження та охорону навколишнього середовища, забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.

Території парків та садів можуть належати території готельно-рекреаційного комплексу. Структуру і планування парків і садів треба визначати залежно від цільового призначення, місця розміщення, рельєфу, ґрунтових та гідрологічних умов і характеру наявних зелених насаджень.

Об'єкти благоустрою та рекреації вимагають обладнання:

- уніфікованою візуальною та звуковою інформацією, відповідними спеціалізованими знаками біля об'єктів, що будуються або ремонтуються;
- засобами зв'язку, доступними для усіх груп населення;
- санітарно-гігієнічними приміщеннями для усіх груп населення;

- пандусами і бильцями відповідно організації сходинок;
- пологими спусками на тротуарах у місцях наземних, в тому числі доріжками зі зміненим покриттям для населення з вадами зору (тактильною інформацією).

У рекреаційній зоні можуть бути розміщені скульптури, фонтани та інші архітектурні елементи. Під час розміщення зелених насаджень треба враховувати їх алергічні властивості та відстані від таких насаджень до місць скупчення людей.

У разі проектування майданчиків для паркування треба виділяти не менше ніж 10 % місць для паркування транспортних засобів загального призначення, враховувати інклюзивні групи населення, або транспортних засобів спеціального призначення, що їх транспортують.

Пішохідні доріжки у складі об'єктів рекреації з рекреаційним навантаженням більше ніж 100 чоловік на гектар треба обладнувати майданчиками для відпочинку з урахуванням потреб інклюзивних груп населення, розміщуючи їх не рідше ніж через кожних 100 м. На майданчиках відпочинку, які прилягають до транзиту, встановлюють відповідні елементи збереження чистоти та забезпечення сидячих зон відпочинку.

На доріжках рекреаційних об'єктів треба передбачати види покриттів, пішохідні стежки з природним ґрунтовим покриттям. Природне ґрунтове покриття повинно бути утримуваним для зручного транспортування різних груп населення. Межі доріжки мають бути чітко позначені рельєфною, контрастною смугою для безпечного пересування.

Територію міського парку треба поділяти на функціональні зони (табл.2.4.).

Таблиця 2.4. Співвідношення функціональних зон території парку

Функціональні зони	Загальноміські парки			Районні парки
	Площа зони, % від загальної площі	Кількість відвідувачів, %	Норма площі на відвідувача, м ²	Площа зони, % від загальної площі

Культурно-масових заходів	5-17	15	30-40	15-30
Тихого відпочинку та прогулянок	50-75	30	200	15-45
Культурно-просвітніх закладів	3-8	25	10-20	5-35
Відпочинку дітей	5-10	9-10	80-170	0,5-1
Культурно-оздоровча	10-20	20	75-100	0,5-25
Господарська	1,5	-	-	0,5

Транзитну схему рекреаційної зони розробляти так, щоб вона з'єднувала воєдино у певному порядку головні зони і композиційні центри парку або саду.

2.4.2. Архітектурно-конструктивна система споруд готельно-рекреаційного комплексу

Обов'язкове забезпечення архітектурних об'єктів інженерно-технічними мережами, для необхідних умов проживання. До них відносять системи: водопостачання; каналізації; вентиляції; кондиціонування повітря; опалення; електропостачання; з дотриманням санітарних та протипожежних вимог.

Вхідні вузли та комунікації проектуються відповідно легкій доступності та доцільної розмірності входу до внутрішньої частини споруди усіх категорій відвідувачів. Кількість входів виходить від експлуатаційного завдання споруди. Обов'язкове оснащення громадських приміщень тамбуром або подачею теплого повітря при вході для захисту терморегуляції.

Конструктивна архітектурна система вертикальних і горизонтальних несучих конструкцій будівлі спільно забезпечують його безпечну експлуатацію, стійкість та міцність (табл.2.5). При виборі варіанта конструктивної системи каркасних будівель враховують просторово-планувальні вимоги (табл.2.6).

Таблиця 2.5. Класифікація фертикальних та горизонтальних несучих конструкцій

Вертикальні несучі конструкції	Горизонтальні несучі конструкції
Стрижневі (стійки каркаса)	Залізобетонний диск (збірним, монолітним або збірно-монолітним)
Площинні (стіни, діафрагми)	
Внутрішні об'ємно-просторові стрижні порожнього перерізу на висоту будівлі (стовбури жорсткості)	
Об'ємно-просторові зовнішні конструкції на висоту будівлі у вигляді тонкостінної оболонки замкнутого	

Каркасні конструктивні системи залежно від розташування та наявності ригелів розрізняються з поперечним, поздовжнім розташуванням ригелів, неповним та безригельним каркасом.

Таблиця 2.6. Вибір конструктивної системи відповідно просторовій організації

Каркасні поперечні системи	Каркас поздовжнього розташування
Будинки з регулярною планувальною структурою	Будівлі складної планувальної структури
<i>Готелі, гуртожитки, пансіонати тощо</i>	<i>Школи, лікувально-профілактичні установи, тощо</i>

Конструктивні рішення громадського простору та споруд, що входять до їх складу, потрібно розробляти згідно класу відповідальності (наслідків) з урахуванням їх функціонального призначення (експлуатації), обраним архітектурно-конструктивним та планувальним рішенням з урахуванням природно-кліматичних та інженерно-геологічних умов території.

На архітектурно-планувальну композицію громадських споруд короткочасного або стаціонарного перебування впливають умови їх розташування. Залежна композиція споруд надається містобудівному розміщенню готелю, незалежне композиційне рішення належить приміській території та селищній (табл.2.7.).

Таблиця 2.7. Архітектурно-композиційні прийоми

		
Централізований	Блоковий	Павільйонний
Зосередження функцій в одній споруді	Зосередження функцій в одній споруді, але з різними приміщеннями та входами	Надання кожній споруді окремої функції

Обрані конструкції перекриття рівнів, що застосовуються в будівництві, залежно від величини прольоту, що перекривається, умовно ділять на перекриття малого (2,4 - 4,5 м) і великого (6,0 - 7,2 м) прольоту. Висота приміщень громадського простору проектується відповідно норми, від підлоги до перекриття, не менше 3,0 м.

2.4.3. Функціонально-планувальна організація готельно-рекреаційного комплексу

Громадський простір багатофункціонального центру з розчленованою структурою формується на основі єдиної пішохідної зони, що забезпечує взаємозв'язок об'єктів центру, безперервність пішохідних комунікацій в межах всіх складових комплексу, зручність підходів до зупинок транспорту та озеленення рекреаційних майданчиків; формується як функціонально-просторова система.

При формуванні мережі ландшафтних та рекреаційних територій багатофункціональних пунктів слід виділяти:

- території загального користування (ділянки садово-паркового будівництва сквери, бульвари; лісопарки; частково об'єкти природно-заповідного фонду);
- території обмеженого користування (об'єкти громадських парків, ділянки житлової забудови, сади, обслуговування, культурної спадщини, виробництва);

– території спеціального призначення (охоронювані природні території, озеленення санітарно-захисних та охоронних зон, вздовж пішохідних та транспортних мереж, коридорів, сільськогосподарських та інших територій).

У призначених зонах відпочинку доцільне розміщення закладів обслуговування шляхом формування громадського центру. Зони тривалого та стаціонарного відпочинку слід розмістити за межами населених пунктів у найбільш сприятливих умовах (табл.2.8).

Таблиця 2.8. Відношення функціональної зони до загальної території

Розміри території з урахуванням функціонального призначення	
Культурно-видовищні заклади	- до 1-2%
Фізкультурно-оздоровчі і спортивні споруди	- до 2-4%
Пляжі і пристроїв для відпочинку на воді	- до 4-8%
Майданчики для відпочинку та розваг дорослих	- до 3-6%
Майданчики для відпочинку та розваг дітей	- до 5-7%
Адміністративно-господарські споруди	- до 4-5%
Зелені насадження	- до 70%

Готельно-рекреаційні зони приміської забудови повинні володіти великим спектром надання послуг, забезпечити стаціонарне перебування відвідувачів та періодичне. Відповідно функціональне наповнення повинно надавати адміністративні зони, харчові зони, зони технічних приміщень, зони допоміжних приміщень, житлові зони, санітарні зони, виробничі, транзитні, рекреаційні, сільськогосподарські, суспільно-ділові, охоронювані, тощо.

Готельний комплекс обов'язково має налічувати приймально-вестибюльний та житловий простір. Окремо можуть розміщуватись споруди оздоровчого характеру (сауни, тренажерні зали, масажні приміщення, тощо) та ресторанного господарства, також передбачаються медичні кабінети. Номери апартаменти – підвищеної комфортності, проектується відповідно завдання на проектування та можуть розміщуватися дворівнево. Повинні налічувати відповідні комфортні умови –

сантехнічні приміщення, включаючи кухонне обладнання, тощо. Допускається проектування тераси, патіо, лоджії чи балкону з огорожею не менше 1,2 м.

Об'ємно-планувальні рішення приміщень ресторанного господарства повинні передбачати потоковий технологічний процес, виключати зустрічні потоки сировини, напівфабрикатів і готової продукції, використаного і чистого посуду, а також виключити перетин шляхів руху відвідувачів і персоналу. Слід виключити перетин шляхів переміщення свіжої сировини та сміттєзбиральних елементів, а також сумісне зберігання сировини, яка може бути локальним джерелом бактеріального забруднення. Висота приміщень для розміщення виробничого цеху ресторанного господарства приймається за технологічними вимогами, але не менше ніж: 3,0 м - за кількості місць до 150 включно; 3,3 м - більше 150 до 300 місць і 3,9 м - понад 300 місць.

За планувальним рішенням внутрішній простір поділяється згідно об'ємно-планувальній структурі, тісно пов'язана як з функціональним призначенням, так і з типом застосовуваних конструкцій (табл.2.9).

Таблиця 2.9. Види об'ємно-планувальних структур

Об'ємно планувальна схема				
Коридорна система	Галерейна система	Баштова система	Вузлова	Атріум
<i>Центрична вісь</i>	<i>Віст, за якою з одного боку розміщені приміщення</i>	<i>Парноблочна, прямокутна з поворотом осей</i>	<i>Симетрична, асиметрична, кососиметрична</i>	<i>Закриті, відкриті</i>

2.5. ВИСНОВКИ до другого розділу

2.1. Наведено застосованих у проектуванні готельно-рекреаційних комплексів нормативно правові акти та законодавчі документи за якими формується доцільний експлуатаційний простір;

2.2. Проведено класифікацію рекреаційного ресурсу, відповідно цьому було сформовано основні риси діяльності та виокремлено спеціально влаштовані простори

відповідно до соціально-економічного, історико-культурного, природного та біо-антропогенного завдання рекреаційного туризму;

2.3. Виділено штучно та природньо створений рекреаційний потенціал і його критерії формування;

2.4. Проаналізовано державні будівельні норми, вимоги та показники до формування рекреаційно комплексу; поставлено завдання на відповідність території до екологічних показників, де пропонується сформувати готельно-рекреаційний комплекс; виділено забезпечення формування доцільного зовнішнього та внутрішнього простору готельно-рекреаційного комплексу;

РОЗДІЛ III. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНО–РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

3.1. Визначення загального потенціалу формування готельно–рекреаційного простору на території України

Рекреаційна зона визначається властивістю простору, яка пов'язує системи соціальних, природних або ж природно-соціальних компонентів, потенціал яких спрямований на задоволення потреб населення у відпочинку, оздоровленні, лікуванні та підвищенні фізичного та духовного потенціалу. Рекреаційні межі є частиною земельного фонду у межах державних кордонів країни, або регіону.

Розглянемо ресурси України, за якими визначається рівень доцільного формування та розвиток рекреаційних зон для існуючого населення та туристів (табл.3.1).

Таблиця 3.1. Перелік ресурсів потенціалу утворення рекреаційних зон

Ресурс потенційно утворених рекреаційних зон
Природний ресурс
Економічний ресурс
Соціальний ресурс

В свою чергу ресурси наділяються властивостями (табл.3.2), за якими характеризуються позитивні риси створення готельно-рекреаційних комплексів (табл.3.3.).

Таблиця 3.2. Властивості ресурсів

Природний ресурс	Кліматичні умови, екологічність території, ландшафтні умови, природна зона з потенційно оздоровчими функціями, водні, фауна та флора.
Економічний ресурс	Капітал, трудові ресурси, земля як адміністративно-територіальна одиниця.
Соціальний ресурс	Процес виробництва – робочий потенціал, потреба та добробут населення, культурно-соціальні властивості.

Кліматичні умови – територія України розподіляє сім кліматичних типів, які поєднуються в чотири кліматичні зони: континентального клімату (широка амплітуда температурного рівню, невелика кількість опадів, незначний вітер); помірного клімату (чітко виражена сезонність); сухого клімату (низько виражена сезонність з підвищеною температурою); полярного клімату (сезонність переважно низьких температур);

Екологічність території – територія України має негативну позначку росту екологічної проблеми. Сільськогосподарська активність та невиправдана розореність земель, промислове виробництво застарілих норм, відповідно загальне недотримання норм, некомпетентність народу на рахунок знань дотримання стабільності екологічно-позитивної позначки, нерозвинене екологічне законодавство;

Ландшафтні властивості території України характеризуються розвиненою просторовою диференціацією фізико-географічних умов. Зона мішанолісова, широколистянолісова, лісостепові та степові з підтипами – північно-, середньо- і південностепова (сухостепові), поширення яких узгоджується з певними кліматичними зонами. До ландшафтних природних умов можна віднести загальну оздоровчу функцію, водні оздоровчі ресурси, та тваринний світ – 1/5 територія України відповідає міжнародним показникам раціонального збереження природно-рекреаційних ресурсів. Одноразова місткість ландшафтів України, враховуючи допустимі природоохоронні норми, становить понад сорок мільйонів осіб.

Загальний економічний стан України і відповідно населення зріс. Проектування рекреаційних зон та комплексів, для закриття потреб (естетичних, моральних, соціальних, тощо) народу вигідно працюють в економічному плані – фінансовий вклад та подальший розвиток та накопичення капіталу. Залучення іноземних інвесторів підвищують рівень зовнішнього економічного зв'язку.

Створення рекреаційних комплексів підвищують рівень створення комфортних умов праці населення України, відповідно існуюча ситуація зацікавленості населення в рекреаційних зонах підвищують рівень працевлаштування.

Населення з психологічної точки зору зараз найбільше потребує рекреаційних зон відпочинку, через загальну зайнятість почало розвиватися емоційне вигорання – синдром постійної втоми, який відчуває людина без належного відпочинку від робочого середовища. При цьому часовий еквівалент дії відпочинку не враховується – головне якісний відпочинок в належному середовищі (рекреаційні зони та комплекси), а не довгостроковий. Крім того, загальний економічний стан жителя України дозволяє організацію доцільного відпочинку – це підвищує загальний естетично-культурний стан, психічний та фізичний.

Таблиця 3.3. Позитивні наслідки створення рекреаційних зон

Ресурс	Властивості	Позитивні впливи
Природний ресурс	Ландшафтні умови Екологія	<i>Створення рекреаційних зон, відповідно озеленення, водойми, тощо – забезпечать швидке відновлення екологічного стану України</i>
Економічний ресурс	Капітал	<i>На даному етапі розвитку держави, за умовою державної власності, України може розвивати рекреаційні зони з існуючим економічним станом</i>
	Трудові ресурси	<i>Розвиток рекреаційних зон в приміських або селищних територіях забезпечать нові робочі місця комфортних умовах для жителів прилеглих міст</i>
Соціальний ресурс	Культурно-соціальні властивості	<i>Підвищення рівню естетизації простору та підвищення культурного життя та підвищення просвітлення народу України</i>

3.2. Просторова організація готельно–рекреаційного простору

За характером використання рекреаційні зони поділяються на:

- моноваріантні (тільки для одного виду рекреаційної діяльності);
- поліваріантні (можуть використовуватися для двох і більше видів рекреаційної діяльності, один з яких заперечує решту);
- комплексні (можливе одночасне використання кількома видами рекреаційної діяльності).

Готельно-рекреацій комплекс передбачає багатофункціональну будівлю, яка повинна чітко розділяти транзитні зони та робочі, потребує організації активної прогулянкової території.

Доцільне проектування рекреаційного комплексу на заміських територіях та селищній, які організують сприятливі умови функціонування, доступність варіюється до години (30-60 хв). Розміщення на обраних територіях активізують та покращать властивості рекреаційної зони, розвинуть прилеглі транзитні адміністративні центри. При цьому функціональність споруд повинна забезпечити тривале розміщення відвідувача.

Рекреаційна зона розвивається від прогулянкової та споглядальної спроможності простору, тому доцільно організувати корпусний або ж павільйонний тип архітектурно-композиційного типу планування. Це забезпечить доцільне поєднання функціонального зонування транзитом – зони харчування, виробничі, житлові, адміністративні, сантехнічні, тощо. В павільйонній або блокувій схемі планування співіснування вище перелічених функціональних зон передбачають їх комфортне формування, тоді як в одній споруді поєднання потрібних для забезпечення потреб людини функції може бути проблематичним.

Павільйонна схема планування також забезпечить збереження існуючого ландшафтного стану (озеленення, водойми, рельєфу тощо), через забудову мінімальної висотності, за якою негативний вплив на ландшафт буде нейтральний, або мінімізований.

Пропонується садибна забудова (до двох рівнів) для формування готельних номерів апартаментів, відповідно якої зменшиться діапазон соціальної взаємодії і підвищиться відновлення психологічного стану (при потребі) рекреанта.

3.3. Особливості інтер'єру готельно–рекреаційного простору

Вибір естетизації готельно-рекреаційного комплексу забезпечить його соціально-культурний розвиток та доповнить функцію рекреації. Стилiстики наповнення інтер'єру повинна доповнювати екстер'єр і забезпечити доцільним формуванням функціональних зон.

Максимально доцільний вибір мінімалістичного стилю оформлення наповнення, забезпечити функціональним атрибутом інтер'єр – функціоналізм. Рекреаційний простір потребує умовної чистоти з меблевим забезпеченням, розвиток простору повинен забезпечувати легкий транзитний зв'язок руху проживаючої особи; меблеве наповнення повинне формуватися від його експлуатаційної можливості.

Простір рекреаційних приміщень обов'язково має формуватися екоматеріалами, які не будуть надавати негативний вплив на довкілля та на людину.

Додатково розглядається стилістика шале, яка забезпечує використання натурального масиву дерева, каменю, шкіри - матеріали оригінального стану, без обробки за якою змінюються властивості натурального кольору, фактури та текстури.

Таблиця 3.5. Стилiстичнi рiшення наповнення iнтер'єру

	Основні елементи	Аргументація застосування	Додаткова стилістика	Аргументація додаткових стильових рішень
Мінімалістичне оформлення	Нейтральний текстурований або фактурований фон	Зазвичай використовується дерево, як екологічний матеріал Доцільний в оформлені	Стилiстика шале	Масиви дерева, натуральний камінь

3.4. Застосування матеріалів готельно-рекреаційного комплексу

При проектуванні і виборі матеріалів для готельного комплексу були враховані всі вимоги санітарно-гігієнічних норм, а також норми пожежної безпеки. Матеріали використані якісні, практичні та виготовлені з екологічної сировини.

Для підлогового покриття були використані: керамограніт, ковролін, плитка керамічна та паркетна дошка.

Керамограніт - один з найбільш практичних і естетично привабливих оздоблювальних матеріалів. Спочатку він застосовувався виключно для технічних цілей - в громадських місцях і на промислових підприємствах. Однак сучасні технології дозволили створити нові види плитки, в яких видатні характеристики і

властивості керамограніта поєднуються з самими різними варіантами дизайну і багатою палітрою фактур і відтінків. Перевагами цього покриття є:

- зносостійкість: керамограніт не боїться серйозної вагового навантаження, а також подряпин - він справляється з найсерйознішим трафіком;
- морозостійкість: через відсутність пір кераміка не вбирає вологу, завдяки чому їй не страшні низькі температури повітря;
- стабільність: ультрафіолет не наносить на керамогранітну плитку негативного впливу, тому вона не вицвітає довгі роки;
- простота в догляді: пошкодити подібний матеріал за допомогою кислот або лугів неможливо, що спрощує очищення в побуті;
- екологічність: у виробництві керамограніту застосовуються натуральні компоненти, шкідливі добавки просто виключені.

Проте будь-який матеріал має свої недоліки. Керамограніт тактильно холодний, складний в обробці та має високу вартість.

Керамограніт використано в холі та коридорах приміщення готелю і в будівлі рецепції.

Паркетна дошка. Справжнім проривом у виробництві натуральних підлогових покриттів стала універсальна багатошарова конструкція з різних порід деревини, яка отримала назву паркетна дошка.

Крім прекрасного зовнішнього вигляду і екологічності, паркетна дошка має й інші переваги, пов'язані з експлуатаційними якостями:

- Теплоємність. Паркетній підлозі не потрібне додаткове утеплення. Природний матеріал володіє власною температурою і затримує протяги і холод від бетонної основи.
- Звуконепроникність. Паркетні дошки затримують звуки завдяки глухій багатошаровій структурі.
- Ремонтопридатність - ще одна перевага паркетної дошки. У разі псування, її легко замінити, якщо укладання пройшла «плаваючим» методом. Реставрація

окремих планок набірною паркету - трудомістка процедура, але при скрупульозному підході, зрозуміла і здійсненна.

Деревина - примхливий матеріал. Так як паркет складається повністю з натуральної деревини, то відповідно реагує на такі фактори:

– Вологість і сухість. У кімнатах, де укладений паркет, необхідна система кондиціонування. Вона створить необхідний мікроклімат, не дозволяючи паркетній дошці зсохнутися або розбухнути.

Паркетна дошка використана в деяких житлових номерах готелю.

Плитка керамічна. Один з найдавніших оздоблювальних матеріалів, відомих людству, його історія налічує приблизно п'ять тисяч років. У той же час керамічна плитка як і раніше впевнено утримує провідні місця в рейтингах як сучасний і інноваційний оздоблювальний матеріал.

Перевагами керамічної плитки є те, що вона має високий поріг вогнестійкості та зносостійкості. Керамічна плитка екологічно безпечна. На відміну від багатьох інших оздоблювальних матеріалів за нею нескладно доглядати. А також її досить не складно застосувати. Її укладання відрізняється простотою і не вимагає особливих специфічних навичок.

Керамічна плитка використала у всіх санвузлах і ванних кімнатах готелю.

Для оздоблення стін використані переважно декоративна гіпсова штукатурка, керамічна плитка, Зд панелі, дерев'яні дошки.

Декоративна гіпсова штукатурка. Практично всі, гіпсові штукатурки екологічно чистий продукт, оскільки в їх склад входить натуральний природний сполучний матеріал - гіпс. Відповідно, суміш не виділятиме шкідливих для здоров'я речовин.

Гіпсовій штукатурці характерна простота обробки лицьового шару, гіпс дуже пластичний матеріал, поверхню з гіпсової штукатурки можна розгладжувати багаторазово, доводячи поверхню до глянцю. І в кінцевому підсумку можна отримати поверхню, придатну навіть під забарвлення.

Гіпсова штукатурка після висихання має білий природний колір, тому під час фінішної обробки стін можна застосовувати світлі шпалери без додаткового шпаклювання.

Поверхня після висихання легко піддається штробленню, прорізи під штробу можна зробити пилюкою для пінобетону без особливих зусиль і без використання перфоратора або спеціального штроборізу.

Гіпсову штукатурку можна наносити на всі види підстав: цегла, бетон, пінобетон, цементно-піщані штукатурки, цементні і пазогребневі блоки.

Слід виділити високу вартість матеріалу і неможливість його застосування в приміщеннях з підвищеним рівнем вологості.

Одним з популярних варіантів обробки стін вважаються стінові панелі з дерева. Не дивлячись на появу нових різних оздоблювальних матеріалів, панелі не втрачають своєї популярності, адже екологічність і краса натурального дерева завжди будуть в моді. Матеріал має низку переваг, але цінується, перш за все, саме за неповторний зовнішній вигляд.

Натуральне дерево - найбільш дорогий варіант обробки зі своїх аналогів. Але висока вартість компенсується неповторним зовнішнім виглядом і довгим терміном служби.

Панелі з натурального дерева використані в холі готельного приміщення та деяких номерах.

В приміщенні рецепції застосовані 3д панелі з кераміки.

В проекті готелю та рецепції використовуються такі типи конструкції стелі: підвісна гіпсокартонна, вологостійкий гіпсокартон, штукатурна і натяжна стелі.

Найбільш популярним варіантом для ремонту стельових площин вже давно вважається гіпсокартон. Це дуже простий і зручний в обробці матеріал.

Лист гіпсокартону складається з наповнювача - основою якого є гіпс і з двох сторін покритий картоном, який надає гіпсу додаткову міцність, і не дозволяє йому кришитися. Сам картон може бути просякнутий спеціальними складами, які надають йому властивості водовідштовхування або вогнестійкості.

Гіпсокартон володіє відмінною повітропроникністю, що дозволяє не турбуватися про утворення конденсату і забезпечити оптимальний рівень вологості в приміщенні. Таким чином приховуються всі наявні недоліки і деформації стелі, інженерні комунікації. Матеріал пожежостійкий. Гіпсокартон володіє щільною структурою, яка усуває звуки і зберігає тепло.

Штукатурка - найбільш «старий» з усіх способів вирівнювання стель. Однак, незважаючи на те, що це найбільш перевірений часом варіант обробки перекриття, у традиційній штукатурці стелі є свої недоліки.

Перш за все, варто відзначити, що штукатурку можна використовувати не тільки для додання площині гладкого вигляду, а ще й як декоративне покриття.

Як не дивно, спосіб покриття штукатуркою має чимало недоліків. Найбільш істотними є величезна кількість бруду. Це - один з найбільш суттєвих недоліків такого способу оформлення. Час. Будь-які роботи з допомогою штукатурних складів займуть чимало часу. Особливо затягується ремонт, якщо використовується кілька різних розчинів з різною фактурою. Комунікації. При такому способі оформлення всі комунікації, на зразок електропроводки, доведеться укладати в штробы, які потрібно буде спочатку провести, а потім вирівняти за допомогою тих же штукатурних розчинів. Лише після цього почнеться власне обробка. Неможливість установки деяких видів світильників.

У такого виду оформлення, як оштукатурювання, є свої плюси - це і можливість використовувати всю висоту стін, не зменшуючи її, як у випадках з підвісними покриттями, і менша вартість ремонту, якщо передбачається невелике вирівнювання своїми силами.

3.5. **ВИСНОВКИ** до третього розділу

3.1. Проаналізовано потенціал рекреаційної території та визначено загальні показники до формування готельно-рекреаційного комплексу; визначено властиві сприятливі ресурси території України для формування такого виду комплексу та визначено його позитивні наслідки;

3.2. Визначено характер використання та можливості рекреаційних зон; сформовано відповідність до організації архітектурно-конструктивного рішення споруд, які підтримують тривале розміщення відвідувачів;

3.3. Виокремлено особливості до стилістичного оформлення готельно-рекреаційного комплексу, який підтримує загальну характеристику естетизації комфорту та екологічності;

3.4. Проаналізовано матеріали до оформлення внутрішнього простору та виокремлено найбільш доцільше їх використання в просторі.

РОЗДІЛ III. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНО–РЕКРЕАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

4.1. Концепція готельно-рекреаційного комплексу

Концепція закладається у створенні доцільного готельно-рекреаційного комплексу відпочинку з забезпеченням адаптації до будь якого рельєфного типу простору. Це забезпечує розвиток простору приміського та сільського середовища України, його транзитні сполучення, підвищить рівень життя та максимально збереже, відновить або утворить екологічні природні зони для населення та туристів.

Доцільне формування готельно-рекреаційного комплексу забезпечується створенням відкритого чистого простору з виконанням головних функціональних завдань простору – оздоровлення, розширення та відтворення фізичного та морального стану рекреанта, його інтелектуальних та емоційних можливостей.

Пропонується поєднання довготривалого та тривалого способу відпочинку методом створення місць для проживання – окреме розміщення номерів-апартаментів різної наповнюваності (2-4 людини); харчової функції – ресторан; фізично-оздоровчої – масажні кабінети, сауни, косметології, спортзалів, відкритого басейну. Також основною функцією є формування ландшафтної прогулянкової території з місцями відпочинку та оглядово-демонстративним потенціалом – розміщення в місцях розвиненого озеленення, водних ресурсів і т. д.

4.2. Просторова організація готельно-рекреаційного комплексу

Функціональність споруди передбачає павільйонне розміщення архітектурної композиції, комплекс налічує головний корпус, який складається з двох споруд – адміністративно-діловий корпус та корпус з окремими входами до харчового та оздоровчого корпусу (рис. 4.5. рис.4.6.).

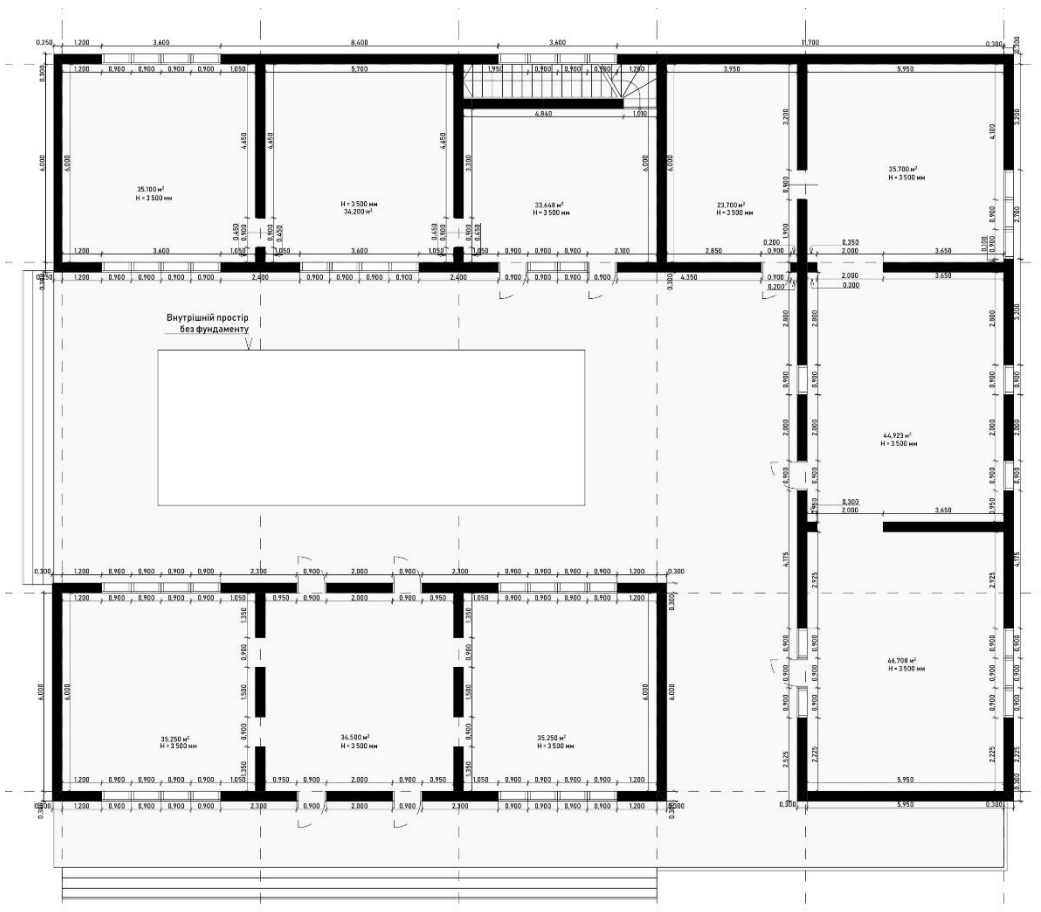

Рис. 4.5. Обмірний план першого рівню головного корпусу

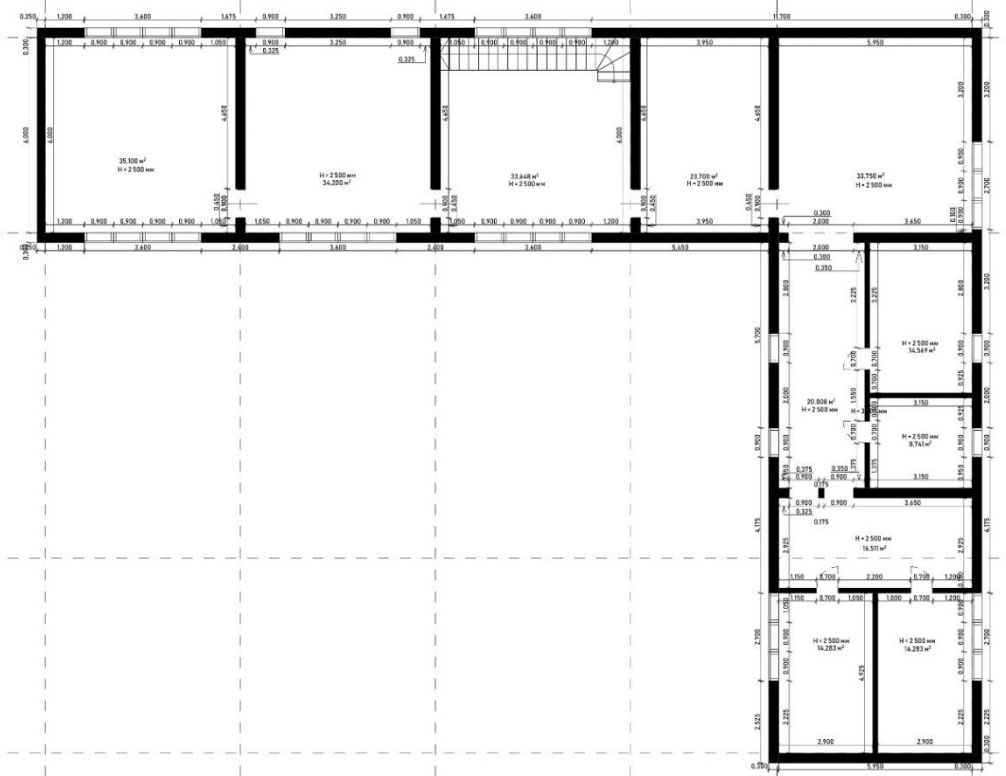

Рис. 4.6. Обмірний план другого рівню головного корпусу

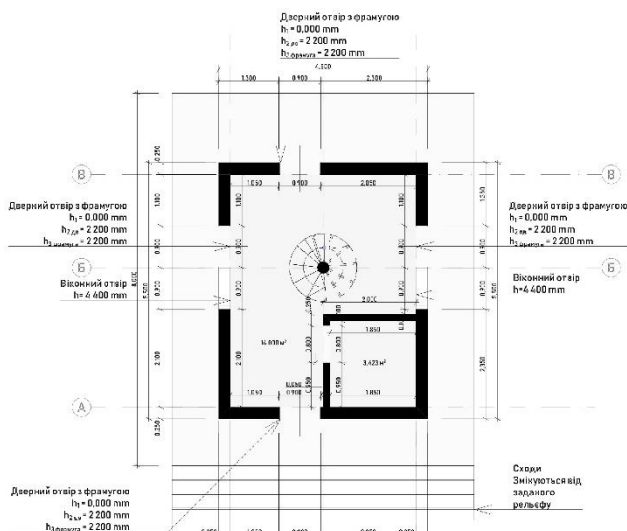

Рис. 4.9. Обмірний план будинку №3

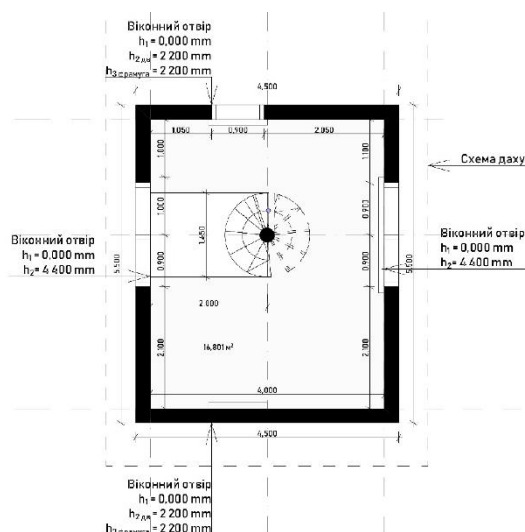

Рис. 4.12. Обмірний план будинку №3

Відповідно концептуального завдання було створено доцільну внутрішньо-просторову організацію. Для організації готельно-рекреаційного корпусу було взято споруду, яка мала мінімальне наповнення, але для формування нових функцій потребувала змін – демонтаж другого рівню для формування відповідних інженерних функцій (рис.4.11.; рис.4.12.).

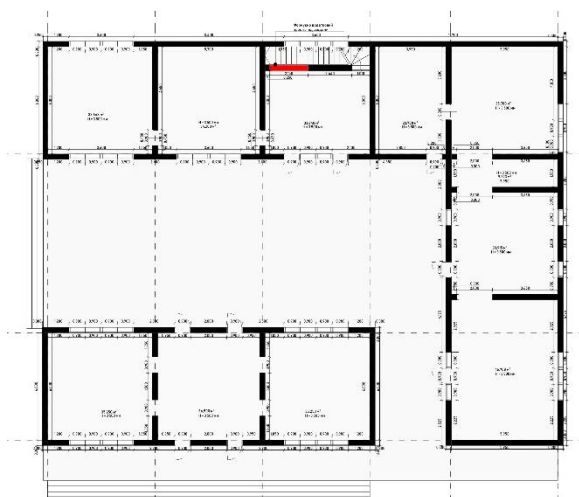

Рис. 4.11. Схема демонтажу першого рівню головного корпусу

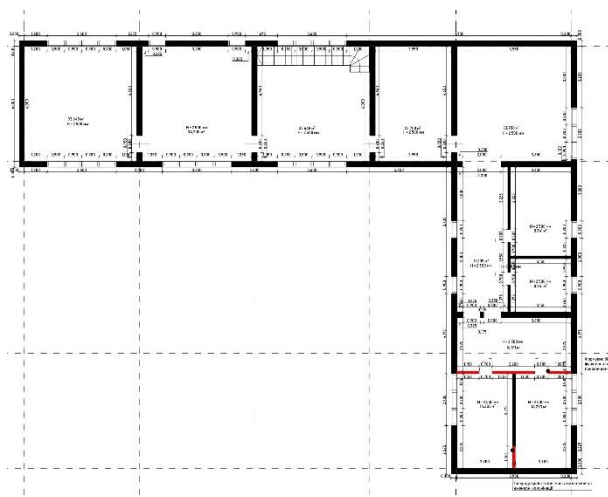

Рис. 4.12. Схема демонтажу другого рівню головного корпусу

Для відповідності споруди до організації готельно-рекреаційного комплексу було проведено ряд монтажних робіт утворення міжкімнатних перегородок, за якими

було створено інженерні відповідні елементи монтування водовідведення та водопостачання.

Утворенні приміщення функції споруди потребують спеціально організованих приміщень – тренажерний зал, масажні кабінети та сауни потребують кімнат для переодягання з сантехнічним забезпеченням та гендерною приналежністю. Харчова зона потребує виділення місця для виробництва з окремим виходом для працівників (рис.4.13.; рис.4.14.).

Рис. 4.13. Схема монтажу першого рівню головного корпусу

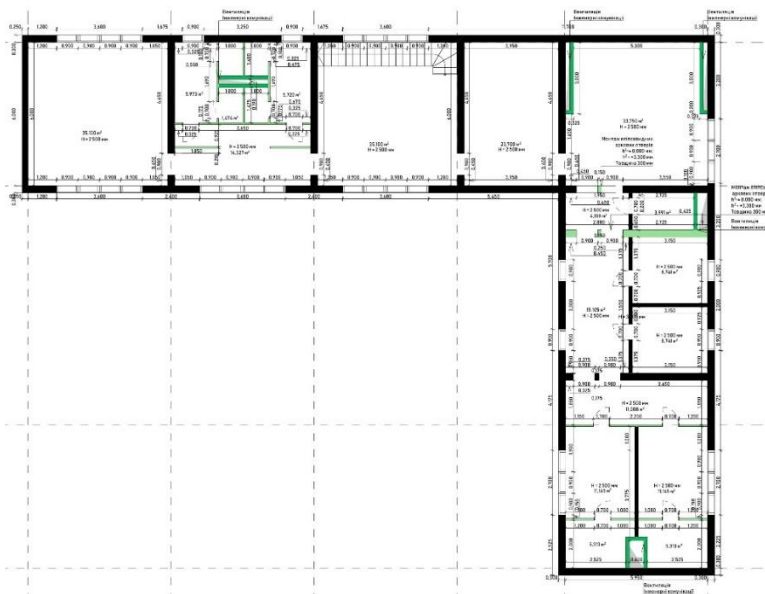

Рис. 4.14. Схема монтажу першого другого головного корпусу

4.3. Функціональне зонування готельно-рекреаційного комплексу

Відповідно виконаному завданню на просторову організації головної споруди було оформлено відповідне функціональне зонування (рис. 4.15).

Рис. 4.15. Схема функціонального зонування першого рівню головного корпусу

За схемою функціонального зонування було виділено зони:

- Адміністративно-ділова зона – визначає інформаційні стійки відповідно корпусу, зону рецепції, зони адміністративно-ділові (робочі зони), зони очікування;
- Харчова зона – ресторан готельно-оздоровчого корпусу;
- Фізкультурно-оздоровча зона – за якою виділено для тренажерних зали з відповідним обладнанням, зони переодягання з сантехнічними приміщеннями;
- Оздоровчі зони – сформовано косметичні кабінети, масажні кабінети та зони сауни;
- Сантехнічні зони відповідні усім функціональним центрам.

Схема другого рівню продовжує функціонування оздоровчої та фізкультурно-оздоровчої зони (рис.4.16)

Рис. 4.16. Схема функціонального зонування другого рівню головного корпусу

Основний організаційний метод тривалого перебування викладено у формуванні номерів-апартаментів – повністю забезпечені комфортними умовами проживання, окремо функціонуючі місця для проживання на території рекреаційного ресурсу (рис.4.17.; рис.4.18.; рис.4.19.; рис.4.20.;).

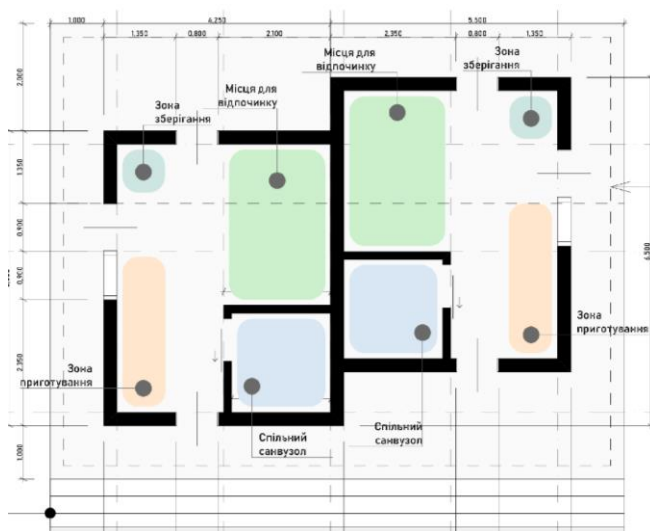

Рис. 4.17. Схема функціонального зонування будинку №2

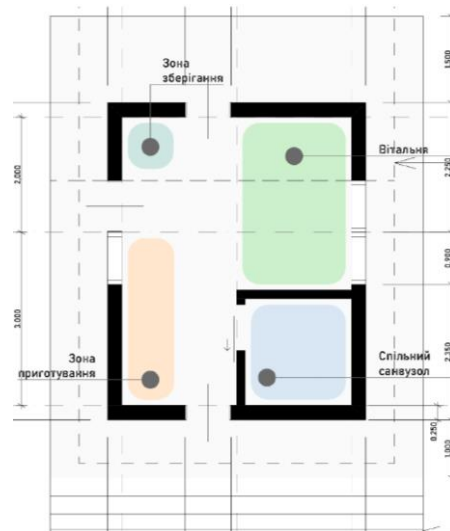

Рис. 4.18. Схема функціонального зонування будинку №1

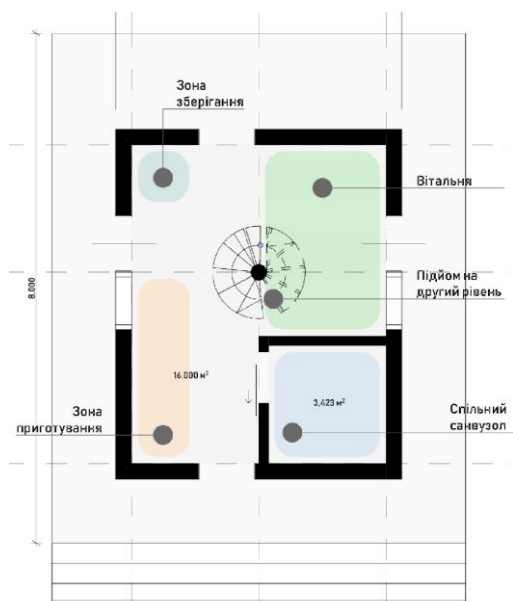

Рис. 4.19. Схема функціонального зонування будинку №3

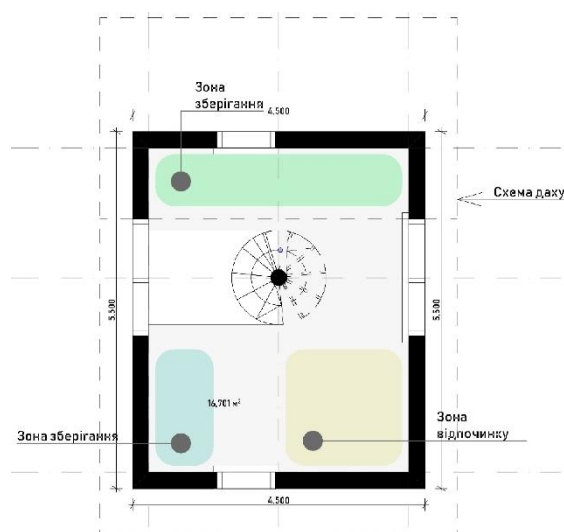

Рис. 4.20. Схема функціонального зонування будинку №3

4.4. Умеблювання готельно-рекреаційного комплексу

Функціональне зонування корпусів за заданим завданням концепції готельно-рекреаційного комплексу сформувало відповідні групи умеблювань.

Перший рівень (рис.4.21):

- Адміністративний корпус – виділено інформаційну зону – рецепцію, локально неї розміщено конференц зал, з окремим входом з внутрішнього двору, та зону очікування з санвузлами; Рецепція оснащена окремим приміщенням, де можуть зберігатися речі відвідувачів та працівників;

- Корпус ресторанного господарства забезпечений двома входами для відвідувачів, з виробничої частини є службові входи; наповнення сформоване відповідно функції – місця для сидіння та прийому їжі відвідувачів та барна стійка;

- Оздоровчо-фізкультурний корпус формує два зали для заняття легкою атлетикою, а саме приміщення з біговими доріжками; зал доповнений відповідними роздягальнями з гендерною відповідністю.

Рис. 4.21. Схема меблювання першого рівню головного корпусу

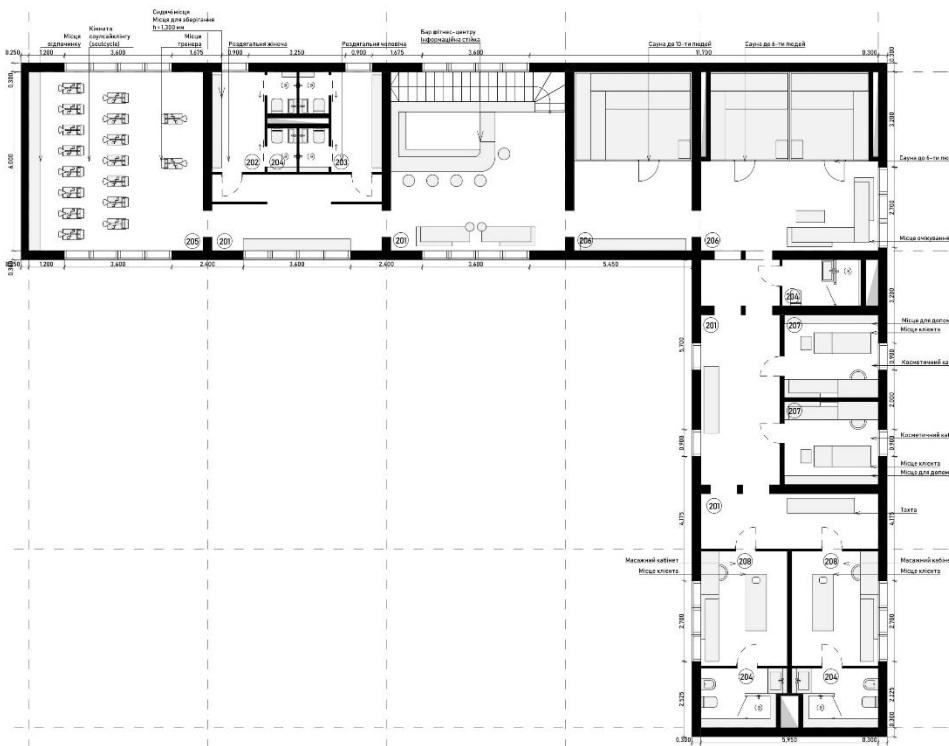

Рис. 4.23. Схема меблювання другого рівню головного корпусу

У формуванні інтер'єру головного багатоцільового простору було застосовано принципи функціоналізму – практичність, яка забезпечується функціональними речами, лаконічністю та відкритим простором (рис.4.28.; рис. 4.29.).

Рис. 4.28. Наповнення інтер'єру громадського простору

Рис. 4.29. Наповнення інтер'єру громадського простору

Предмети в інтер'єрі поєднані в функціонально декоративну функцію. До прикладу – штори мають функцію доповнення як кольорову декоративному функцію в поєднанні з розподілом простору на сантехнічні приміщення та громадською загальною зоною ресторану.

Оздоблення та меблі в стилі функціоналізм - мінімалістичні. Їх вирізняє проста форма; досягається за рахунок відмови від зайвих предметів та деталей (рис.4.30; рис.4.31.).

Рис. 4.30. Наповнення інтер'єру громадського простору

Рис. 4.31. Наповнення інтер'єру громадського простору

Другий рівень (рис.4.23) оздоровчо-фізкультурного корпусу наповнений залом для занять на велотренажерах (з англ. – soulcycle); приміщеннями для масажу з окремими санвузлами, косметичними кабінетами та саунами; додатково для організації доцільного простору додано сантехнічні приміщення та невелику зону фітнес-бару (рис.4.32.; рис.4.33.)

Рис. 4.32. Наповнення інтер'єру громадського простору

Рис. 4.33. Наповнення інтер'єру громадського простору

Умеблювання номерів-апартаментів забезпечує відповідність комфортним умовам проживання відвідувачів і окреме існування апартаментів від головного корпусу. Створюють меблеву ергономічну відповідність до заданої функції приміщень. Головні вимоги концепції в забезпечені малої площі приміщень максимальним відповідним функціоналізмом до комфортного існування людей (рис.4.34; рис.4.35). Умеблювання в різних видах апартаментів ідентичне, але адаптується відповідно архітектурно-конструктивній композиції (рис.4.36.; рис.4.37.).

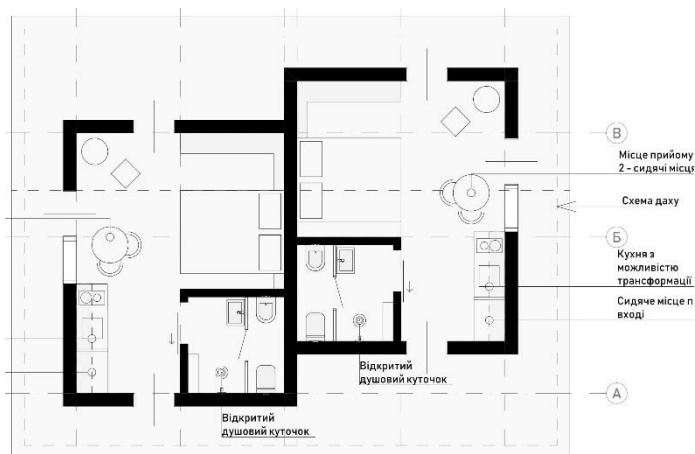

Рис. 4.34. Схема функціонального
зонування будинку №2

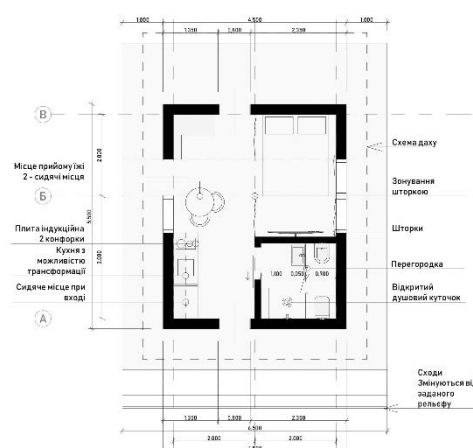

Рис. 4.35. Схема функціонального
зонування будинку №1

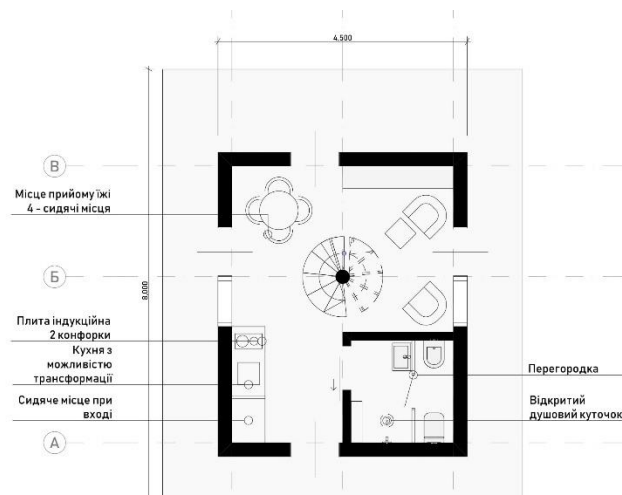

Рис. 4.36. Схема функціонального
зонування будинку №3

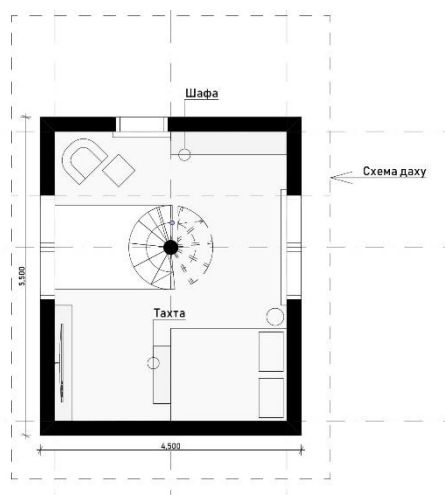

Рис. 4.37. Схема функціонального
зонування будинку №3

4.5. Стилістичне вирішення готельно-рекреаційного корпусу

Рекреаційні зони першочергово передбачають мінімальне втручання в природньо-екологічну структуру ландшафту, на якому розміщується готельний комплекс, тому за основу номерів-апартаментів взято систему будівництва з мінімальним впливом на ландшафт та відповідність адаптивності до будь-якого рельєфу штучно створеної рекреаційної зони - щоб підвищити ефективність будівництва та мінімізувати пошкодження рельєфу при монтуванні будинків, для кожного будинку було прийнято комбіновану структурну систему з використанням дерев'яного об'єкта – основного житлового простору та піднятої сталевий платформи

– завдання використання металевих предметів, які переробляються і повторно експлуатуються в середовищі.

Мінімальний простір житлового простору також забезпечує його вплив на ландшафт відповідно до маси конструктиву на рельєф. Такий засіб використання забезпечує відповідність до заданої концепції – спокій та гармонія в природі, відпочинок від шуму міста та надбання емоційних та фізичних ресурсів (рис.4.38.).

Рис. 4.38. Наповнення інтер'єру житлового простору

Фасад, виготовлений з попередньо карбонізованої деревини, що забезпечує її стійкість до погодних умов, а природня текстура, фактура та колір дозволяють будинкам вписуватися в ландшафт. Для внутрішнього простору в кожному будинку використовуються панорамні вікна.

Інтер'єр уникає перебільшених дизайнерських концепцій форм та матеріалів – обрано прості геометричні форми, матеріали, які відповідають екологічності та органічності – прямокутні форми, максимальне використання деревини (попередня обробка органічними матеріалами з мінімізованим впливом на середовище), використання переробленого пластику та повторне використання металу, який попередньо відповідно оброблений. Кожен будинок виконує функцію окремої кімнати (рис. 4.39.; рис. 4.40.).

Рис. 4.39. Наповнення інтер'єру житлового простору

Рис. 4.40. Наповнення інтер'єру житлового простору

Санвузол оздоблений керамічною плиткою, які забезпечує екологічність, гігієнічність, вогнестійкість, довговічність та естетичність натуральних кольорів (рис.4.41.;рис. 4.42.).

Рис. 4.41. Наповнення інтер'єру сантехнічного простору

Рис. 4.42. Наповнення інтер'єру сантехнічного простору

Важливим аспектом є увага до ергономіки та усвідомленого споживання, грамотного проектування, застосування інноваційних технологій, а також

використання якісних, екологічних оздоблювальних матеріалів. Таким чином, завдання екологічності та поваги до навколишнього середовища, дбайливе та розумне ставлення до природи стає абсолютною характеристикою створеного простору.

4.6. Охорона навколишнього середовища

Охорона навколишнього середовища нормується законодавчо в Україні відповідно Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища», за якою відбувається регулювання відносин у галузі охорони, використання і відтворення природних ресурсів, забезпечення екологічної безпеки, запобігання і ліквідації негативного впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище, збереження природних ресурсів, генетичного фонду живої природи, ландшафтів та інших природних комплексів, унікальних територій та природних об'єктів, пов'язаних з історико-культурною спадщиною.

До основних принципів законодавства України охорони навколишнього середовища належать:

- пріоритетність дотримання вимог екологічної безпеки, екологічних нормативів та лімітів використання природних ресурсів при здійсненні господарської, управлінської та іншої діяльності;
- гарантія екологічно безпечного середовища для життя і здоров'я людей;
- розвинення запобіжних заходів щодо охорони навколишнього природного середовища;
- забезпечення екологічного матеріального виробництва на основі комплексу рішень у завданні охорони навколишнього природного середовища, використання та відтворення відновлюваних природних ресурсів, широкого впровадження новітніх технологій;
- збереження просторової та видової різноманітності і цілісності природних об'єктів і комплексів;
- науково обґрунтоване узгодження екологічних, економічних та соціальних інтересів суспільства на основі поєднання міждисциплінарних знань

екологічних, соціальних, природничих і технічних наук та прогнозування стану навколишнього природного середовища;

- введення обов'язкової оцінки впливу на довкілля;
- формування правильного суспільного рішення, реалізація якого впливає на стан навколишнього природного середовища, формування у населення екологічно вірного поняття та просвітлення у цьому напрямі;
- наукове обґрунтування нормування впливу господарської та іншої діяльності на навколишнє природне середовище;
- безоплатність загального та платність спеціального використання природних ресурсів для господарської діяльності;
- компенсація порушеного законодавства про охорону навколишнього природного середовища;
- вирішення питань охорони навколишнього природного середовища та використання природних ресурсів з урахуванням ступеня антропогенної змінності територій, сукупної дії факторів, що негативно впливають на екологічну обстановку;
- поєднання заходів стимулювання і відповідальності у справі охорони навколишнього природного середовища;
- вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища на основі широкого міждержавного співробітництва;
- встановлення екологічного податку, рентної плати за спеціальне використання води, рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, рентної плати за користування надрами відповідно до Податкового кодексу України;
- врахування результатів стратегічної екологічної оцінки.

Мета Закону України у здійсненні на своїй території екологічної політики і регулювання забезпечення її виконання. Екологічна політика спрямована на збереження безпечного для існування живої і неживої природи навколишнього середовища, захисту життя і здоров'я населення від негативного впливу, зумовленого забрудненням навколишнього природного середовища, досягнення гармонійної

взаємодії суспільства і природи, охорону, раціональне використання і відтворення природних ресурсів.

4.7. Охорона праці

Міжнародна стандартизація ISO 45001:2018 – це перший стандарт Міжнародної організації зі стандартизації (International Organization for Standardization), що містить правила введення системи охорони здоров'я і безпеки праці (ОЗіБП) та підвищення її ефективності на підприємстві, для надання можливості підприємству створити безпечні, відповідні до здорового стану людини, умови праці за рахунок запобігання виробничих травм та шкоди для здоров'я; також наведено запобіжні заходи щодо поліпшення показників у галузі ОЗіБТ. Державне або приватне підприємство несе відповідальність за здоров'я та безпеку своїх працівників та тих, на кого так чи інакше впливає її діяльність, поширюється на підтримку та захист фізичного та розумового здоров'я людини.

Закон України «Про охорону праці» визначає основні положення щодо реалізації конституційного права працівників на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, на належні, безпечні і здорові умови праці, регулює за участю відповідних органів державної влади відносини між роботодавцем і працівником з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища і встановлює єдиний порядок організації охорони праці в Україні.

Закон України «Про охорону праці» описує головні поняття на які впливає діяльність закону:

Охорона праці - це система правових, соціально-економічних, організаційно-технічних, санітарно-гігієнічних і лікувально-профілактичних заходів та засобів, спрямованих на збереження життя, здоров'я і працездатності людини у процесі трудової діяльності.

Роботодавець - власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган, незалежно від форм власності, виду діяльності, господарювання, і фізична особа, яка використовує найману працю.

Працівник - особа, яка працює на підприємстві, в організації, установі та виконує обов'язки або функції згідно з трудовим договором (контрактом).

Політика України в галузі охорони праці базується на принципах:

- пріоритету життя і здоров'я працівників, повної відповідальності роботодавця за створення належних, безпечних і здорових умов праці;
- підвищення рівня промислової безпеки шляхом забезпечення суцільного технічного контролю за станом виробництв, технологій та продукції, а також сприяння підприємствам у створенні безпечних та нешкідливих умов праці;
- комплексного розв'язання завдань охорони праці на основі загальнодержавної, галузевих, регіональних програм з цього питання та з урахуванням інших напрямів економічної і соціальної політики, досягнень в галузі науки і техніки та охорони довкілля;
- соціального захисту працівників, повного відшкодування шкоди особам, які потерпіли від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань;
- встановлення єдиних вимог з охорони праці для всіх підприємств та суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від форм власності та видів діяльності;
- адаптації трудових процесів до можливостей працівника з урахуванням його здоров'я та психологічного стану;
- використання економічних методів управління охороною праці, участі держави у фінансуванні заходів щодо охорони праці, залучення добровільних внесків та інших надходжень на ці цілі, отримання яких не суперечить законодавству;
- інформування населення, проведення навчання, професійної підготовки і підвищення кваліфікації працівників з питань охорони праці;
- забезпечення координації діяльності органів державної влади, установ, організацій, об'єднань громадян, що розв'язують проблеми охорони здоров'я, гігієни та безпеки праці, а також співробітництва і проведення консультацій між роботодавцями та працівниками (їх представниками), між усіма соціальними групами під час прийняття рішень з охорони праці на місцевому та державному рівнях;

– використання світового досвіду організації роботи щодо поліпшення умов і підвищення безпеки праці на основі міжнародного співробітництва.

Питання охорони праці і техніки безпеки готельно-рекреаційного підприємства важливе, через велику кількість діяльності, яка утворюється в середовищі, і людини як головного елемента проведення діяльності. У закладах такого типу обов'язкове проведення заходів профілактики травматизму, створення нормальних санітарно-гігієнічних умов, електробезпеки, навчання персоналу.

На основі положень, правил і типових інструкцій у кожному готелі розробляється своє положення про організацію роботи з охорони праці і виробничої санітарії; для кожної категорії працівників складається окрема інструкції охорони праці та технічної безпеки.

Головні пункти формування положень захисту охорони праці та техніки безпеки:

- Запобігання травмування працівника та відвідувача підприємства;
- Психологічний захист;
- Пожежна безпека;
- Електробезпека;
- Безпека при надзвичайних ситуаціях;
- Виробнича санітарія і гігієна, до яких входять положення щодо забруднення повітря, комфортної температури, вологості і швидкості руху повітря; рівня шуму; освітленості; загальний санітарний стан приміщення; особиста гігієна співробітника; ергономічні показники створення робочого простору;
- Система захисту інформації;
- Формування безпечного простору під час роботи.

4.8. ВИСНОВОК до четвертого розділу

4.1. Сформовано концепцію готельно-рекреаційного комплексу, яка направлена на актуалізацію їхнього формування за допомогою адаптації до різних ландшафтних, дендрологічних та рельєфних можливостей території;

4.2. Складено просторово-композиційну організацію з відповідністю до завдання концепції утвореного готельно-рекреаційного комплексу;

4.3. Визначено основні оптимально створені функції будівлі на основі конструктивних рішень, для того, щоб ефективно використовувати новостворений простір та активізувати його потенціал;

4.4. Сформовано відповідність ергономічного умеблювання та її активне забезпечення усіма комфортними умовами простору відповідно до функції організованих споруд;

4.5. Охарактеризовано екологічність у формуванні інтер'єру простору, яке відповідає попередньо заданій концепції рекреаційних зон;

4.6. Охарактеризовано важливість показників охорони праці; наведено основні пункти до формування актів та положень захисту охорони праці та техніки безпеки; вивчено законодавчо-правові документи відповідно до забезпечення діяльності людини охороною праці та техніки безпеки;

4.7. Проаналізовано Закон України «Про охорону навколишнього середовища» та вивчено основні принципи законодавства до охорони навколишнього середовища за умовами якого обов'язково потрібно проводити діяльність підприємства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Александрова А. Ю. Международный туризм. Москва, 2001. 463 с. Архітектура, будівництво, дизайн в освітньому просторі: колективна монографія. За заг. ред. д-ра іст. наук В. В. Карпова. – Рига, Латвія : “Baltija Publishing”, 2021. – 604 с.

2. Архітектура, будівництво, дизайн в освітньому просторі: колективна монографія / За заг. ред. д-ра іст. наук В. В. Карпова. – Рига, Латвія : “Baltija Publishing”, 2021. – 604 с.

3. Бакурова Г.В. Оцінка рекреаційної привабливості регіону. Збірник наукових праць. Вип. 183 у 3-х томах. Т. III. Дніпропетровський ДНУ, 2002. С 617-622.

4. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристичні ресурси України: методологія і методика аналізу, термінологія, районування: монографія. О.О.Бейдик. К.: Видавничо-поліграфічний центр Київський університет, 2001. 395 с

5. Гнатюк Л.Р. Основи дизайну інтер'єру. Навчальний посібник. (З Грифом МОН України. Лист № 1/11.2-351 від 19.01.11 р.) /
6. Гнатюк Л.Р. Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних тенденцій/ Л.Р. Гнатюк, Т.С. Синиця// Теорія та практика дизайну. Збірник наукових праць. – Вип. 9. Мистецтвознавств – К.: НАУ, 2016. – С.47–56. DOI: 10.18372/2415-8151.9.10512
7. ДБН В.2.2-9:2018 Видання. Громадські будинки та споруди. [Чинний від 01-06-2019]. Вид. офіц. Київ, 2010. 49 с.
8. ДБН В.2.2-20:2008 Видання. Готелі. [Чинний від 23-07-2008]. Вид. офіц. Київ, 2010. 39 с.
9. ДБН В.2.2-25:2009 Видання. Підприємства харчування (заклади ресторанного господарства). [Чинний від 2010-09-01]. Вид. офіц. Київ, 2010. 85 с.
10. Нойферт Э. Строительное проектирование. Пер. с нем. К. Ш. Фельдмана, Ю. М. Кузьминой; Под ред. З. И. Эстрова и Е. С. Раевой. - 2-е изд. - Москва, 1991. - 392 с.
11. Конституція України : офіц. текст. Київ : КМ, 2015. 98 с
12. Карпов В.В. Антропологія мистецтва та архітектури // Філософія архітектурної творчості : навчальний посібник / С. Г. Буравченко, В. В. Карпов, Л. Н. Бармашина, О. Г. Пивоваров, Н. В. Бжезовська ; за заг. ред. канд. архіт., проф. С.Г.Буравченка. – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. – С. 39-66.
13. Карпов В.В. Антропологічне осмислення архітектурної форми сучасності //Архітектура та екологія: Матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 16 – 18 листопада 2020 року). К.: НАУ, 2020. С. 5-8.
14. Кравців В.С. Науково-методичні засади реформування рекреаційної сфери. В.С. Кравців, Л.С. Гринів, М.В. Копач, С.П. Кузик. Львів: Інститут регіональних досліджень НАН України, 1999. 78 с.
15. Міністерство розвитку громад та територій України: Нормативно-правова база. URL: <https://www.minregion.gov.ua/>

16. Олійник О.П. Основи дизайну інтер'єру: навч. Посібник. О.П. Олійник, Л.Р. Гнатюк, В.Г. Чернявський. – К.: НАУ, 2011. – 228 с.
17. Організація готельного господарства. Навч. посіб. для студ. напряму підготовки 6.140101 ден. та заоч. форм навчання. С.В. Шепелева, Г. В. Руденко. - Донецьк: ДонНУСТ, 2011. – 497 с.
18. Олійник О.П., Гнатюк Л.Р., Чернявський В.Г. - К.: НАУ, 2011. – 228
19. Український мистецтвознавчий дискурс : колективна монографія / За заг. ред. д.і.н. В.В. Карпова. Рига: Izdevnieciba “Baltia Publishing”, 2020.370 с.
20. Філософія архітектурної творчості : навчальний посібник / С. Г. Буравченко, В. В. Карпов, Л. Н. Бармашина, О. Г. Пивоваров, Н. В. Бжезовська ; за заг.ред. канд. архіт., проф. С.Г.Буравченка. – Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. – 228 с.

ДОДАТКИ